

محب در کنفرانس رایزانا:

طالبان نمی‌توانند خودشان را با زور بر مردم افغانستان تحمیل کنند

اطلاعات روز: حمدالله محب، مشاور امنیت ملی کشور می‌گوید که طالبان نمی‌توانند قدرت را در افغانستان از راه زور به‌دست بیاورند و خودشان را...

صفحه ۲

مشاور پیشین امنیت ملی امریکا تصمیم خروج از افغانستان را «فاجعه‌ی استراتژیک» خواند

اطلاعات روز: هربرت مک‌مستر، مشاور پیشین امنیت ملی ایالات متحده‌ی امریکا، تصمیم اخیر این کشور برای خروج از افغانستان را...

صفحه ۲

پیامدهای خروج ایالات متحده برای جنگ افغانستان

صفحه ۸

یادداشت روز

پیامدهای خروج نیروهای خارجی از افغانستان

قرار بود نمایندگان جمهوری اسلامی افغانستان با هیأت گروه طالبان در ۱۶ اپریل در نشست استانبول شرکت کنند اما گروه طالبان اعلام کرد که برای شرکت در این نشست آمادگی ندارد. دکتر محمد نعیم، سخن‌گوی این گروه دلیل شرکت نکردن طالبان در نشست استانبول را بیان نکرد اما گفت که آن‌ها در حال رایزنی‌اند. در سوی مقابل طالبان، شورای عالی مصالحه ملی افغانستان از نهایه‌سازی مسوده طرح صلح خبر داده و از آمادگی‌ها در خصوص شرکت در نشست استانبول سخن گفت؛ نشستی که حالا قرار است در ۲۴ اپریل برگزار شود.

هرچند دلیل شرکت نکردن طالبان در نشست استانبول روشن نشده است اما این گروه همواره تأکید کرده است که مواد توافق‌نامه‌ی صلح طالبان با ایالات متحده امریکا عملی نشده است. رهایی زندانیان طالب، خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان تا ماه می و برداشتن تحریم‌های وضع شده بر رهبری و اعضای گروه طالبان از خواسته‌های مهم این گروه است. برداشت بسیاری‌ها این است که دلیل شرکت نکردن طالبان در...

۲

رییس جمهور غنی:

افغانستان در مرحله‌ی سقوط قرار ندارد

۲

دبیر شورای دفاع و امنیت ملی اوکراین: ایران هواپیمای اوکراینی را عمداً سرنگون کرده است

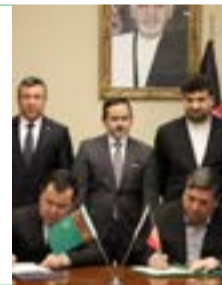
۶

در آستانه‌ی برگزاری نشست استانبول، رییس جمهور ترکیه با نخست‌وزیر پاکستان تلفنی صحبت کرد

اطلاعات روز: در آستانه‌ی برگزاری نشست استانبول در مورد صلح افغانستان، رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه با عمران خان...

۲

افغانستان و ترکمنستان برنامه‌ی امنیتی خط لوله‌ی گاز تاپی را امضا کردند

۲

تحلیل ۴

در دفاع از طرح صلح شورای عالی مصالحه ملی پاسخی به نقدهای آقای دانش

نشر سند فرا نرسیده و عجالتاً باید نشر نشود. در عین حال اما، اکثر کارها، یکسره منفی نیستند و جنبه‌های مثبت و منفی دارند. اگر از این زاویه بنگریم، به‌رغم این که نشر زود هنگام آن طرح، همان گونه که اشاره شد، اصولاً کار درستی نبود؛ اما به محض نشر، موافقان و...

همگانی شدن زود هنگام اسناد محرم، شاید اکثراً نادرست و غیر اخلاقی پنداشته شود. از این جهت متأسفم از این که طرح صلح شورای عالی مصالحه ملی، زود هنگام همگانی شد. هر عضو محترمی که این کار را انجام داد، کارش توجیه اخلاقی نداشت؛ زیرا تأکید شده بود که هنوز زمان

میزش ۵

۴۵ روز پس از یک لشکرکشی سنگین؛ فراموشی خسارات هنگفت خانه‌ها و جیب خالی زخمیان

«حکومت نه هزینه‌ی درمان بسیاری از زخمیان را پرداخته و نه غرامت ویرانی خانه‌ها را»

۳

ترجمه

القاعده در حال انتقال رهبری به نسل جوان؟

القاعده هرگز به اندازه‌ای که ضعیف به تصویر کشیده می‌شود، ضعیف نبوده است. برخی ناظران با این استدلال که رهبران اصلی این گروه یکی پس از دیگری کشته شده‌اند، نفوذ داعش از القاعده پیشی گرفته و شبکه جهانی القاعده در نتیجه تلاش‌های ضد تروریسم و نیز رقابت‌ها و اختلافات داخلی از هم پاشیده است، معتقدند که از جانب القاعده تهدید تروریستی جدی متوجه غرب نیست. اما به‌رغم این باور القاعده همچنان اهمیت خود را حفظ کرده است، کارزارهای نظامی خود را به چندین کشور گسترش بخشیده است و ساختار سازمانی مقاومی ایجاد کرده که توسط اعضای عالی‌رتبه القاعده با سال‌ها تجربه در این سازمان، اداره می‌شود.

ماه نوامبر پارسال شایعاتی پخش شد که ایمن الظواهری، رهبر القاعده، در اثر بیماری مرده است و این گروه را بدون تعیین جانشین...

بسته‌های ویژه اینترنتی برای بلاک‌های رهائشی و خانه‌های انفرادی

Info@afghanet.com | +93 (0) 797 777 275

ادامه‌یادداشت‌روز

نشست استانبول همین موارد بوده است. عده‌ای هم شرکت‌نکردن طالبان را تاکتیکی برای امتیازگیری بیشتر از امریکا و متحدانش در روند صلح عنوان کرده‌اند.

به دنبال تعویق نشست استانبول، جو بایدن، رییس‌جمهور امریکا در سخنرانی اعلام کرد که نیروهای امریکایی تا ۱۱ سپتامبر سال جاری میلادی به‌گونه‌ی کامل از افغانستان خارج می‌شوند. سازمان ناتو و بریتانیا نیز از خروج نیروهای خود از افغانستان خبر دادند. در مقابل گروه طالبان در واکنش به این اقدام امریکایی‌ها گفته است که فیصله‌ی جدید رییس‌جمهور امریکا «سریچی علی از توافق‌نامه دوحه و عمل‌نکردن بر عهد خود است» و تخطی از مواد توافق‌نامه دوحه و تأخیر در خروج نیروهای خارجی از افغانستان، نشان می‌دهد که «بر جهت امریکایی نمی‌توان باور کرد».

روند صلح افغانستان قرار بود مدت‌ها پیش به نتیجه برسد اما ماه‌هاست که مذاکرات پیشرفت نکرده است. در نخست رهایی زندانیان طالب ماه‌ها طول کشید، سپس توافق بر سر اصول مذاکرات مستقیم میان نمایندگان جمهوری اسلامی افغانستان و اعضای گروه طالبان سه ماه دوام کرد و اکنون روشن نیست چه زمانی مذاکرات بار دیگر از سر گرفته می‌شود. آنچه از نکات فوق می‌توان برداشت کرد این است که صلح به این زودی در کشور آمدنی نیست و جویبار خون متوقف‌شدنی.

حالا که سخن از خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان به میان آمده و زمان آن نیز مشخص شده است، نگرانی‌ها از خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان بیشتر شده است. اکنون سناریوی‌های مختلف مطرح می‌شود. برخی از پیروزی کامل طالبان و فروپاشی حکومت در افغانستان سخن می‌زنند، عده‌ای از تشدید جنگ و کشتار و عده‌ای هم از تبعات منفی خروج نیروهای خارجی در میز مذاکرات مستقیم با طالبان هشدار می‌دهند.

آنچه اما می‌توان یادآور شد، بدون شک این است که تا این‌جای کار طالبان امتیازات بیشتر در مذاکرات به‌دست آورده‌اند بدون این که جانب مقابل آن که دولت افغانستان است، امتیازی کسب کرده باشد. طالبان می‌توانند با استفاده از تاکتیک شرکت‌نکردن در مذاکرات از یک طرف تا رسیدن به ماه سپتامبر وقت‌کشی کنند و از طرف دیگر از این تاکتیک استفاده کرده و به خواسته‌های بیشتر خود برسند. علاوه بر این، خروج نیروهای خارجی از افغانستان به طالبان این احساس را می‌دهد که آن‌ها خود را پیروز میدان بشمارند و از امتیازدهی در مذاکرات صلح و پذیرش خواسته‌های جانب جمهوری اسلامی افغانستان خودداری کنند. همین‌طور آن‌ها به این فکر خواهند کرد پس از خروج نیروهای خارجی از افغانستان، می‌توانند قدرت را از راه نظامی به‌دست بیاورند و به اهداف خود تحقق بخشند.

با توجه به هشدارهای احتمالی از پیامد خروج نیروهای خارجی از کشور، جانب جمهوری اسلامی افغانستان نیز بایستی اقدامات مشخصی را روی دست گیرد. رهبری حکومت و گروه‌های سیاسی اختلافات سیاسی و شخصی را کنار گذاشته و برای مقابله با طالبان به‌صورت یک‌پارچه عمل کنند. در روزهای اخیر دیده شد که هنوز جانب جمهوری بر طرح واحد جهت شرکت در نشست استانبول توافق ندارد و ترکیب هیأت شرکت‌کننده در نشست یکی از موارد جدی دیگر لاینحل است. دوام این اختلاف و پراکندگی، خودخواهی‌ها و حق‌پنداری‌ها در جانب جمهوری اسلامی می‌تواند فرصت را برای طالبان فراهم سازد و نیز توان جمهوری اسلامی را در میز مذاکره تضعیف می‌سازد. نکته‌ی دیگری که قابل یادآوری است، این است که امریکا و متحدانش باید در دولت افغانستان در برابر خواسته‌ها و فشارهای سیاسی و نظامی طالبان حمایت کنند. امریکا متحد استراتژیک افغانستان است و با دولت افغانستان پیمان امنیتی امضا کرده است. دولت کنونی افغانستان محصول حضور امریکا و متحدانش است و امریکا برای حفاظت از دستاوردهای ۲۰ سال حضورش در افغانستان، بایستی به توافق دولت با دولت پایبند بماند.

افغانستان در مرحله‌ی سقوط قرار ندارد

رییس‌جمهور غنی:

۲۰۰۱ میلادی، از افغانستان خارج می‌کند. هم‌زمان با این، ناتو نیز اعلام کرده است که یکجا با امریکا افغانستان را ترک می‌کند.

بایدن در عین حال گفته بود که کمک‌های دیپلماتیک و بشری کشورش با افغانستان پس از خروج نظامیان امریکایی نیز ادامه خواهد داشت.

از سوی هم، دو روز پیش آنتونی بلینکن، وزیر خارجه‌ی امریکا در جریان سفرش به کابل، در دیدار با رییس‌جمهور غنی گفته است که خروج نیروهای کشورش از افغانستان، به معنای تضعیف مناسبات استراتژیک میان دو کشور نخواهد بود.

با این حال، گروه طالبان از تصمیم امریکا برای خروج نظامیان از افغانستان استقبال کرده، اما در عین حال امریکا را به‌خاطر تأخیر در خروج نظامیان، به نقض توافق‌نامه‌ی دوحه متهم کرده است.

او در عین حال افغانستان صلح‌آمیز و عاری از خشونت و جنگ را به نفع کشورهای منطقه از جمله پاکستان دانسته است.

غنی در مورد طرینقشه‌ی راهی که در مورد صلح افغانستان تهیه کرده، نیز گفته است که این نقشه‌ی راه بر سه ستون «آتش‌بس»، «تأمین صلح پایدار و عادلانه» و «برگزاری انتخابات» استوار است. او علاوه کرده است که به‌خاطر رسیدن به صلح حاضر است پیش از پایان دوره‌ی ریاست‌جمهوری‌اش، انتخابات زودهنگام را برگزار کند.

این درحالی است که چهارشنبه شب هفته‌ی جاری (۲۵ حمل)، جو بایدن، رییس‌جمهوری ایالات متحده‌ی امریکا رسماً زمان خروج نظامیان از افغانستان را اعلام کرد. آقای بایدن گفت که تمامی نظامیان را تا ۱۱ سپتامبر، بیست‌مین سالگرد حملات ۱۱ سپتامبر

مورد خروج نظامیان آن کشور از افغانستان احترام می‌گذارد و در راستای تطبیق این روند، همکاری می‌کند.

طبق خبرنامه‌ی ارگ ریاست‌جمهوری، غنی گفته است که این تصمیم امریکا باعث شدن که نگرانی‌های مردم به‌خاطر خروج و عدم خروج نیروهای امریکایی از افغانستان رفع شود. به‌گفته‌ی او، افغانستان در حال حاضر از یک طرف با روایت جدید روند صلح، اتصال و همکاری‌های منطقی و از طرف دیگر در برابر شبکه‌های فرامنطقوی تروریستی و شبکه‌های جرمی قرار دارد.

رییس‌جمهور غنی همچنان گفته است که برای مدیریت بحران ناشی از تروریسم و شبکه‌های جرمی، همکاری‌ها با افغانستان باید کماکان ادامه یابد.

آقای غنی در بخشی از صحبت‌های گفته است که طالبان یا صلح را بپذیرند و یا این‌که مبارزه در برابرشان ادامه می‌یابد.

اطلاعات روز: به دنبال اعلام برنامه‌ی جو بایدن، رییس‌جمهور ایالات متحده‌ی امریکا مبنی بر خروج تمامی نظامیان آن کشور از افغانستان تا ۱۱ سپتامبر، اکنون رییس‌جمهور اشرف غنی می‌گوید که افغانستان در مرحله‌ی سقوط قرار ندارد و نیروهای امنیتی و دفاعی توانایی دفاع مستقلانه از کشورشان را دارند.

آقای غنی این اظهارات را شام دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۲۶ حمل) از طریق یک ویدیو کنفرانس در نشست مرکز بین‌المللی نظامی گنججوی مطرح کرده است. غنی در این نشست تأکید کرده است که نیروهای امنیتی و دفاعی افغان از چندین سال به این طرف، ۹۴ درصد عملیات‌ها را به‌گونه‌ی مستقلانه انجام می‌دهند.

رییس‌جمهور غنی همچنان یک بار دیگر تأکید کرده است که حکومت افغانستان به تصمیم اخیر رییس‌جمهوری امریکا در

مشاور پیشین امنیت ملی امریکا تصمیم خروج از افغانستان را «فاجعه‌ی استراتژیک» خواند

او تأکید کرده است: «ما با شرم و تأسف به این زمان [تصمیم خروج امریکا از افغانستان] نگاه خواهیم کرد.»

جین ساکی، سخن‌گوی کاخ سفید اما دو روز پیش در صحبت با خبرنگاران گفته است که واشنگتن می‌تواند بدون حضور نظامی، احیای احتمالی القاعده را در افغانستان نظارت و از تهدید تروریستی علیه امریکا در افغانستان جلوگیری کند.

جو بایدن، رییس‌جمهوری ایالات متحده‌ی امریکا چهارشنبه شب (۲۵ حمل) اعلام کرد که نیروهایش را تا ۱۱ سپتامبر، بیست‌مین سالگرد حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ میلادی، از افغانستان خارج می‌کند.

حکومت افغانستان گفته است که به این تصمیم امریکا احترام می‌گذارد و برای تطبیق روند خروج، با دولت امریکا همکاری می‌کند. حکومت افغانستان در عین حال گفته است که نیروهای امنیتی و دفاعی افغان به‌گونه‌ی مستقلانه توانایی دفاع از کشورشان را دارند.

محب در کنفرانس رایزانا:

طالبان نمی‌توانند خودشان را با زور بر مردم افغانستان تحمیل کنند

دموکراتیک، نمایندگی متعادل قومی و یک اقتصاد قوی کمک کنند.

ظریف تأکید کرد که کشورهای منطقه باید اختلافات بین خودشان را کنار گذاشته و روی مشترکاتشان، از جمله این که «امارت اسلامی» در افغانستان تهدیدی برای پاکستان، ایران و هند است، تمرکز کنند.

جواد ظریف به نقش جامعه مدنی در افغانستان نیز اشاره کرد و گفت آنچه که در سال‌های گذشته به‌دست آمده است، حفظ و از تداوم آن باید اطمینان حاصل شود.

اس جی شنکر، وزیر امور خارجه‌ی هند نیز گفت که افغانستان امروزی نسبت به افغانستان سال‌های قبل تغییر کرده و چشم‌پوشی از دست‌آوردهای ۲۰ سال گذشته در این کشور امکان ندارد.

شنکر گفت که افغانستان نیازمند صلح دو وجهی است؛ صلح در داخل کشور و صلح در اطراف کشور. او تأکید کرد که همسایگان افغانستان باید در این امر مشارکت کنند. وزیر خارجه‌ی هند در ادامه گفت: «این که گفته می‌شود هند با انجام فعالیت‌هایش در افغانستان، پاکستان را به‌طور غیرمستقیم هدف قرار می‌دهد، خیالی باطل است و این سخنان ارزش تلاش‌های هند در افغانستان را کم‌رنگ می‌کند.»

جامعه‌ی افغانستان «یک واقعیت» دانست و از این گروه خواست که خودشان را براساس نظام‌های دموکراتیک عیار کنند. ظریف تأکید کرد در صورتی که طالبان بخواهند به دهه‌ی ۹۰ برگردد، امکان ندارد. او استدلال کرد که افغانستان امروزی با افغانستان دهه‌ی ۹۰ کاملاً متفاوت است.

وزیر خارجه‌ی ایران افزود که افغان‌ها باید در یک روند صلح به رهبری و مالکیت خودشان در مورد آنچه که می‌خواهند به توافق برسند و سپس روی جزئیات آن کار کنند.

او در عین حال گفت که کشورهای منطقه باید افغانستان را در ایجاد یک دولت

اطلاعات روز: هربرت مک‌مستر، مشاور پیشین امنیت ملی ایالات متحده‌ی امریکا، تصمیم اخیر این کشور برای خروج از افغانستان را «فاجعه‌ی استراتژیک» خوانده است. آقای مک‌مستر صبح دپروز (جمعه، ۲۷ حمل) در رشته‌توییتی نوشته است: «تصمیم ایالات متحده برای خروج از افغانستان، درحالی که طالبان به حملات مرگبارشان علیه غیرنظامیان و نیروهای امنیتی افغان ادامه می‌دهند، یک مضحکه‌ی اخلاقی و یک فاجعه‌ی استراتژیک است.»

مشاور پیشین امنیت ملی امریکا همچنان نوشته است که امریکا «افغان‌های شجاع» را در جبهه‌ی امروزی میان مدنیت و بربریت رها می‌کند.

هربرت مک‌مستر افزوده است که امریکا توسط خودش در افغانستان شکست خورده است. به‌گفته‌ی او، دلایل ناامیدی امریکایی‌ها نه از جنگ ۲۰ ساله، بلکه از جنگ یک ساله است که ۲۰ بار به شکست انجامید.

اطلاعات روز: حمدالله محب، مشاور امنیت ملی کشور می‌گوید که طالبان نمی‌توانند قدرت را در افغانستان از راه زور به‌دست بیاورند و خودشان را بر مردم تحمیل کنند. آقای محب که دپروز (جمعه، ۲۷ حمل) در کنفرانس رایزانا صحبت می‌کرد، گفت که پس از توافق دوحه میان امریکا و طالبان، این گروه فرصت خوبی داشت تا خود را از راه سیاست مطرح و از آن طریق پیشرفت کند، اما به‌گفته‌ی محب، طالبان با مطرح کردن سناریوی نادرست «پیروزی» این فرصت را از دست دادند.

محب افزود که وقت آن است تا طالبان با دولت افغانستان صلح کنند و به بخشی از جریان اصلی جامعه‌ی افغانستان تبدیل شوند. او اما تأکید کرد که در روند صلح باید تمام گروه‌های مختلف طالبان شامل باشند و هیچ گروهی از آنها نباید از این روند بیرون باقی بماند.

از سوی هم، مشاور امنیت ملی کشور در بخشی از صحبت‌هایش با اشاره به خروج نیروهای خارجی از افغانستان، گفت که فرصت خوبی برای افغان‌ها به‌خاطر کنترل اوضاع امنیتی کشورشان به‌وجود آمده است: «من فکر می‌کنم این بهترین فرصت است تا افغان‌ها مسئولیت امنیتی کشورشان را بر

در آستانه‌ی برگزاری نشست استانبول، رییس‌جمهور ترکیه با نخست‌وزیر پاکستان تلفنی صحبت کرد

است که رهبران افغان باید برای دست‌یابی به یک توافق سیاسی فراگیر و همه‌جانبه از آن استفاده کنند.

در بخشی از اعلامیه آمده است که نخست‌وزیر عمران خان ضمن قدردانی از نقش ترکیه، همچنان گفته است که پاکستان به پشتیبانی همه‌جانبه از تلاش‌ها برای دست‌یابی به صلح و ثبات پایدار در افغانستان ادامه خواهد داد.

براساس اعلام وزارت خارجه‌ی ترکیه، نشست استانبول قرار است در ۲۴ ماه جاری میلادی (اپریل) برگزار شود.

گروه طالبان اما اعلام کرده است که تا زمان خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان، در هیچ نشستی که در آن در مورد افغانستان تصمیم گرفته شود، شرکت نمی‌کند. طبق توافق‌نامه‌ی دوحه که میان امریکا و طالبان امضا شده، اول ماه می به‌عنوان آخرین مهلت خروج نیروهای خارجی از افغانستان تعیین شده است، اما امریکا و ناتو اعلام کرده‌اند که روند خروج با حدود پنج ماه تأخیر، تا ۱۱ سپتامبر کامل می‌شود.

اطلاعات روز: در آستانه‌ی برگزاری نشست استانبول در مورد صلح افغانستان، رجب طیب اردوغان، رییس‌جمهور ترکیه با عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان تلفنی صحبت کرده است.

در اعلامیه‌ی دفتر نخست‌وزیر پاکستان آمده است که این تماس دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۲۶ حمل) انجام شده و دو طرف در مورد موضوعات دوجانبه و منطقه‌ای، از جمله روند صلح افغانستان صحبت کرده‌اند. در این اعلامیه آمده است که عمران خان بر اهمیت حل و فصل مسأله‌ی افغانستان از راه مذاکرات سیاسی و قبل از خروج برنامه‌ریزی‌شده‌ی نیروهای امریکایی از افغانستان، تأکید کرده است.

طبق این اعلامیه، نخست‌وزیر پاکستان به رییس‌جمهور ترکیه گفته است که کشورش از توافق صلح ایالات متحده‌ی امریکا با طالبان و آغاز مذاکرات بین‌الافغانی به‌طور کابل پشتیبانی و آن‌را تسهیل کرده است.

براساس گفته‌های عمران خان، مذاکرات بین‌الافغانی فرصت تاریخی‌ای را فراهم کرده

القاعده در حال انتقال رهبری به نسل جوان؟

توره همینگ، لافر بلاگ

مترجم: جلیل پژواک

القاعده هرگز به اندازه‌ای که ضعیف به تصویر کشیده می‌شود، ضعیف نبوده است. برخی ناظران با این استدلال که رهبران اصلی این گروه یکی پس از دیگری کشته شده‌اند، نفوذ داعش از القاعده پیشی گرفته و شبکه جهانی القاعده در نتیجه تلاش‌های ضدتروریسم و نیز رقابت‌ها و اختلافات داخلی از هم پاشیده است، معتقدند که از جانب القاعده تهدید تروریستی جدی متوجه غرب نیست. اما به رغم این باور القاعده همچنان اهمیت خود را حفظ کرده است، کارزارهای نظامی خود را به چندین کشور گسترش بخشیده است و ساختار سازمانی مقاومی ایجاد کرده که توسط اعضای عالی‌رتبه القاعده با سال‌ها تجربه در این سازمان، اداره می‌شود.

ماه نوامبر پارسال شایعاتی پخش شد که ایمن الظواهری، رهبر القاعده، در اثر بیماری مرده است و این گروه را بدون تعیین جانشین خود برجای گذاشته است. رهبری ارشد القاعده تا هنوز مرگ ظواهری را تأیید نکرده است، از جانب خود ظواهری نیز بیانی‌های در رد آن منتشر نشده است. القاعده اکنون احتمالاً در حال انتقال رهبری است و درک بهتر این وضعیت مستلزم بررسی دوره رهبری ظواهری و نگاهی به فهرست جانشینان احتمالی وی است.

نگاهی به دستاوردهای ایمن الظواهری

ظواهری از زمان به دست گرفتن رهبری القاعده از اسامه بن لادن مورد تسمیخ «دوست» و دشمن قرار داشته است. انتقاد کلان از وی این است که او فاقد کاربزمی بن لادن است، از دسترس خارج است، وابستگان محلی القاعده را کنترل نمی‌تواند و استراتژی مشخصی ندارد.

اما اگر قرار باشد از نحوه مدیریت شبکه القاعده به رهبری ظواهری در شش سال گذشته پس از قطع رابطه این گروه با داعش قضاوت کنیم، دوره ظواهری به عنوان امیر القاعده دوره موفقی بوده است. با این‌که القاعده در سوریه شکست‌های

فاحشی را به دلیل ناتوانی ظواهری در جلوگیری از انشعاب سازمانی دولت اسلامی از القاعده، تشدید درگیری‌های داخلی بین گروه‌های

جهادی و نافرمانی ابومحمد الجولانی (که القاعده در سوریه را از القاعده مادر جدا کرد) متحمل

شد، اما ظواهری در مواجهه با چالش عظیم داعش و قدرت نمادین اعلام خلافت اسلامی جدید توسط این گروه، توانست از فروپاشی

شبکه جهانی القاعده جلوگیری کند و وفاداری وابستگان نزدیک القاعده را حفظ کند. وقایع

چند سال اخیر نشان داده که پیوند وفاداری پیش‌کسوتان القاعده با ظواهری بسیار مستحکم است. این کهنه‌سربازان و پیش‌کسوتان پیوسته از

ظواهری در برابر انتقادهای محافظت می‌کنند. اما چرا به ظواهری به خاطر موفقیتش در منسجم نگه‌داشتن شبکه القاعده در چنین شرایط دشوار،

اعتبار کافی داده نمی‌شود؟ مهم‌ترین مشکل ظواهری ناتوانایی وی در

برقراری ارتباط منظم و مداوم با دستیاران ارشد رهبری سازمان و رهبری گروه‌های وابسته به

القاعده است. در بعضی موارد این مسأله او را از دسترس خارج ساخته و نفوذش را کاهش داده

است. این امر به ویژه در مورد تحولات مرتبط با القاعده در سوریه در سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ صدق

می‌کند. در این دوره جبهه النصره روند جدایی خودش از القاعده را آغاز کرد. در حالی که ظواهری قادر به تأثیرگذاری بر وقایع در سوریه نبود، در

اکتبر ۲۰۱۵ از ابوهمام الشامی، که در آن زمان یک مقام ارشد جبهه النصره بود و بعداً مشخص شد که زنده است و اکنون رهبری شاخه سوریه

القاعده، یعنی گروه «حراس الدین» را برعهده دارد، تمجید کرد. با این‌حال آنچه از تأثیر منفی انزوای ظواهری کاسته و در مدیریت شبکه القاعده به وی کمک کرده است، برخورداری او از حمایت گروهی از اعضای ارشد القاعده در ایران است. این گروه از اعضای ارشد القاعده همچنان که سایر گروه‌های وابسته به القاعده را در سراسر جهان رهبری می‌کنند، به عنوان رابط اصلی بین شبه‌نظامیان در سوریه و ظواهری در خفا عمل کرده‌اند. نادیده گرفتن اهمیت این گروه از رهبران القاعده که «کمیتة حطین» (که به احتمال زیاد نامش برگرفته از نام جایی است که در آن صلاح‌الدین بر سر کنترل فلسطین با صلیبی‌ها جنگید) این سازمان را تشکیل می‌دهند، بسیار دشوار است، زیرا فعالیت آن‌ها استحکام نهادهی القاعده را نشان می‌دهد.

چه کسانی در صف رهبری القاعده قرار دارند؟

پس از شکست نسبی داعش در سوریه، ایالات متحده و نیروهای سایر کشورها بار دیگر تمام تلاش خود را برای از بین بردن رهبری القاعده به کار بسته‌اند. در سال‌های اخیر ایالات متحده و سایر نیروها افراد ذیل را از میان برداشته‌اند:

- حمزه بن لادن، پسر اسامه بن لادن و وارث بالقوه
- عاصم عمر، رهبر القاعده در شبه قاره هند
- حسام عبدالرئوف، عضو شورای القاعده و مقام رسانه‌ای ارشد این گروه
- ذاکر موسا، رهبر انصار غزوات الهند
- قاسم الریمی، رهبر القاعده در شبه جزیره عربستان
- یحیا ابوهمام، امیر القاعده در مغرب اسلامی در ساحل
- ابویحیا الجزائری، امیر القاعده در مغرب اسلامی در ساحل
- عبدالملک دروگدال، رهبر القاعده در مغرب اسلامی

• ابومحمد السوداني، مدیر کل حراس الدین

• ابوخدیجه اردونی و ابوالقاسم، اعضای شورای حراس الدین

با این‌حال بخش عمده رهبری القاعده در امان باقی مانده است و چهره‌های جدید وارد رده‌های رهبری این گروه شده‌اند. داشتن پناهگاه امن به بقای این سازمان کمک کرده است. «مایک

پومپئو» در یکی از آخرین سخنرانی‌های خود به عنوان وزیر امور خارجه ایالات متحده به نقش

رهبران القاعده مستقر در ایران و تهدید ناشی از

آن‌ها پرداخت. این‌که چند رهبر و مقام عالی‌رتبه القاعده در ایران مستقر هستند، چیز جدیدی نیست. ایران طی این سال‌ها از زندانی کردن مقامات القاعده به قراردادن آن‌ها تحت بازداشت خانگی تغییر رویکرد داده است و اخیراً به نظر می‌رسد رهبران القاعده مستقر در ایران یا آزادانه در طول و عرض این کشور پرسه می‌زنند و یا توانسته‌اند از این کشور خارج شوند. حمزه بن لادن در سال ۲۰۱۰ از ایران آزاد شد و برای پیوستن به پدرش به پاکستان سفر کرد و در سال ۲۰۱۵ نیز پنج رهبر ارشد القاعده به عنوان بخشی از روند تبادل زندانیان آزاد شدند و به سوریه سفر کردند. ابومحمد المصري، رهبر ارشد دیگر القاعده و دومین فرد در زنجیره فرماندهی القاعده پس از ظواهری، در اگست سال ۲۰۲۰ توسط نیروهای ویژه اسرائیلی در خیابانی در تهران کشته شد.

در ایران، این گروه از رهبران القاعده از زندگی عاری از تهدید و ترس از حملات هواپیماهای

بدون سرنشین برخوردار بوده‌اند. همانطور که ابوالقاسم، چهره ارشد القاعده که از ایران به

سوریه سفر کرد، تأیید کرده است، این رهبران در ایران تنها با محدودیت‌های جزئی روبرو بوده‌اند.

این آزادی نسبی برای این گروه از رهبران القاعده امکان برقراری ارتباط منظم و مداوم با وفاداران

القاعده در سوریه و سایر مکان‌هایی را فراهم آورد که هماهنگی در آن‌ها از افغانستان و پاکستان

اگر نه غیرممکن، دشوار می‌بود. اگر جانشین ظواهری از میان پیش‌کسوتان القاعده مستقر در

ایران انتخاب شود، حضور القاعده در ایران به طور بالقوه می‌تواند به یک مشکل جدی تبدیل شود.

ایران از نفوذ قابل‌توجهی بر امیر القاعده برخوردار خواهد شد و احتمالاً محدودیت‌هایی را بر وی

وضع خواهد کرد. این امر نه تنها کنترل وی بر این گروه را محدود می‌کند بلکه باعث می‌شود

که القاعده در برابر انتقادهای گروه‌های جهادی رقیب که از حضور رهبر القاعده در ایران برای

اعتبارزدایی از القاعده استفاده خواهند کرد، آسیب‌پذیر باشد.

علاوه بر رهبران گروه‌های وابسته متعدد القاعده، این گروه هنوز تعداد زیادی فرمانده، مقام ارشد،

کهنه‌سرباز و ایدئولوگ‌های باسابقه در خدمت خود دارد. چندین تن از این چهره‌ها می‌توانند

رقبای احتمالی یک‌دیگر برای جانشینی ظواهری باشند.

اولین و مهم‌ترین چهره در میان این افراد سیف العدل است، فرمانده باسابقه مصری القاعده که

اخیراً جانشین مصری به عنوان فرد شماره

دو القاعده شد. سیف العدل به عنوان رییس قدرت‌مندترین نهاد القاعده، یعنی شورای نظامی این سازمان، برای دوره‌ای که از سال ۲۰۰۱ شروع می‌شود، و به عنوان فردی که اسامه بن لادن را مجاب کرد به ابومصعب الزرقاوی فرصت بدهد، از سابقه حضور طولانی در مهم‌ترین حلقه القاعده برخوردار است. او نه تنها به دلیل سمت رسمی خود به عنوان معاون ظواهری، بلکه به دلیل احترامی که در شبکه جهانی القاعده برایش قائل اند، نامزد بی‌چون و چرا برای جانشینی ظواهری است.

در سال‌های اخیر سیف العدل از لانه امن خود در ایران بسیار فعال بوده و با وفاداران القاعده

در سوریه تعامل داشته و گه‌گاه از طریق تلگرام هدایاتی را برای آن‌ها صادر کرده است. سیف

العدل اگر جایگزینی ظواهری شود احتمالاً از ایران به خارج نقل مکان خواهد کرد.

عبدالرحمان مغربی یکی دیگر از چهره‌های ارشد القاعده و عضو شورای این گروه است. او اصالتاً

از مراکش است و به عنوان مهندس کامپیوتر آموزش دیده و با یکی از دختران ظواهری

ازدواج کرده است. او سال‌ها رهبری عملیات‌های رسانه‌ای القاعده و ریاست نهاد رسانه‌ای اصلی

این گروه، یعنی الصحاب را برعهده داشته است. مغربی از سال ۲۰۱۰ به عنوان عضو کلیدی

القاعده در ایران فعالیت می‌کرد و به بن لادن در مورد امور اعضای این گروه در ایران گزارش

می‌داد. منابع می‌گویند که مغربی همانند سیف العدل در ایران همچنان فعال است و رهبری

کارزارهای رسانه‌ای جهانی این گروه از جمله رهبری رسانه‌های منطقه‌ای القاعده را برعهده

داشته است. یکی از دستیاران مغربی در ایران قطال الابدالی است؛ شهروند سعودی و مقام

باسابقه القاعده که در امر اداره ساختار رسانه‌ای القاعده به مغربی کمک می‌کند.

یاسین السوری و معاون احتمالی وی، عادل الوهابی الحریبی، رهبری امور سازمانی القاعده را

در ایران برعهده دارند. السوری سال‌ها مسئول تسهیل حمل و نقل پول و پرسنل القاعده به

داخل و خارج ایران بوده است. او همچنین برای مدت کوتاهی زندانی شده بود. اگر ایران

را مرکز سازمانی القاعده در نظر بگیریم، نقش السوری احتمالاً بزرگ‌تر از آنی است که قبلاً

تصور می‌شد. ابوحمزه الخالدی که با السوری ارتباط نزدیک دارد و از عربستان سعودی

است و از سال ۲۰۰۷ به این سو عضو القاعده است، به نظر می‌رسد که به عنوان رابط اصلی بین گروه‌های وابسته القاعده در سراسر جهان

و رهبران این شبکه در افغانستان و پاکستان و ایران، در نقش مدیر کل، عمل می‌کند. الخالدی در ابتدای کارش با القاعده به عنوان عضو نسل جدید رهبری القاعده شناخته شد که این گروه در حال آماده کردن‌شان برای انجام مسئولیت در نقش‌های ارشدتر در آینده بود و اکنون شایعه شده است که او رییس شورای نظامی القاعده است و مسئولیت سیف العدل را برعهده گرفته است.

ابو عبدالکریم الخراسانی پس از رهایی از اسارت در ایران در سال ۲۰۱۵ به سوریه مهاجرت کرد، جایی که او اکنون پس از مرگ ابومحمد

السودانی، ارشدترین چهره القاعده دانسته می‌شود. این‌که الخراسانی در سوریه دقیقاً چه

نقشی را ایفا می‌کند، نامعلوم است اما اعتقاد بر این است که او نقشی در گروه محلی القاعده

در سوریه، یعنی حراس الدین ندارد و به جای آن به عنوان نماینده القاعده مادر در سوریه

فعالیت می‌کند. او از اواخر سال ۲۰۱۷ تاکنون رهبری چندین طرح آشتی بین حراس الدین

و هیئت تحریرالشام را برعهده داشته است که نشان‌دهنده جایگاه وی در حلقه‌های جهادی است.

در مورد ساختار ایدئولوژیک القاعده، باورها بر این است که ابو الولید الفلسطینی، ایدئولوگ

پیش‌کسوت القاعده هنوز زنده است. او که در عربستان سعودی بزرگ شده، در سال ۱۹۸۶ این

کشور را به مقصد پیشاور پاکستان ترک کرد. او سال‌های آخر دهه ۱۹۹۰ را در لندن گذراند و در

آنجا معاون روحانی تندرو شناخته‌شده، ابوقطاده الفلسطینی بود. آخرین اخبار درباره ابوالولید این

است که او در سال ۲۰۱۷ از زندان پاکستان آزاد شد و به ترکیه منتقل شد، جایی که در آن دیگر

پیش‌کسوت القاعده، یعنی محمد اسلامبولی، حضور دارد.

به نظر می‌رسد که القاعده علاوه بر داشتن مزیت کهنه‌سربازان و پیش‌کسوتان عملیاتی

این گروه، دارای یک شورای کارآمد خوب نیز هست. شورای مشورتی القاعده که تحت نفوذ

مصری‌های است، در سال‌های اخیر همچنان فعال باقی مانده است. این نشانه استحکام نهادی

این گروه به رغم سال‌ها فشار ناشی از تلاش‌های مبارزه با تروریسم است.

همچنان قوی

حامیان القاعده از روزی که ظواهری دیگر با آن‌ها نباشد، ترسی ندارند. همانند دوره‌ی پس از

مرگ بن لادن، آن‌ها آینده‌ی این گروه را وابسته به یک فرد نمی‌دانند و با وجود تعداد زیادی

رهبران باتجربه در اطراف خود، اطمینان دارند که جانشین ظواهری قادر به هدایت این گروه

خواهد بود. علاوه بر دست‌های از کهنه‌سربازان و پیش‌کسوتان قدیمی القاعده، نسل جدیدی

از اعضای ارشد این گروه برای احراز پست‌های رهبری آینده‌ی این گروه آماده می‌شوند. بسیاری

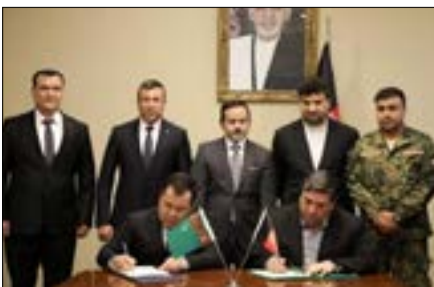
از این چهره‌ها در سال‌های گذشته کشته شده‌اند، اما همه نه. این نسل در یک دوره‌ی

چالش‌برانگیز پخته شده و در میدان جنگ تجربه کسب کرده‌اند. رهبری القاعده به‌رغم سال‌ها

جنگ، ترور و انزوا، همچنان مقاوم و آماده تحمل ضربه‌های بعدی است.

توره همینگ دکترای علوم سیاسی و اجتماعی از انستیتوت دانشگاه اروپایی دارد و پژوهش‌گر غیرمقیم مرکز بین‌المللی مطالعه افراط‌گرایی در دانشگاه کینگز لندن است. پژوهش وی بر جنبش جهادی سنی و به ویژه درگیری داخلی این جنبش از سال ۲۰۱۴ به این سو، متمرکز است. او در حال حاضر روی کتابی کار می‌کند که اواخر سال جاری منتشر خواهد شد.

افغانستان و ترکمنستان برنامه‌ی امنیتی خط لوله‌ی گاز تاپی را امضا کردند

چندکشوری است، حفاظت و ثبات را در منطقه تقویت می‌کند.

به‌گفته‌ی شورای امنیت ملی، تاپی پروژه‌ی مهم افغانستان است که با سیاست ادغام و امنیت منطقه‌ای، بازی‌گران مهم منطقه، از جمله هند و پاکستان را می‌تواند در راستای منافع مشترک متحد کند.

کار پروژه‌ی تاپی در افغانستان در ماه حوت سال ۱۳۹۶ آغاز شده بود. از آن زمان تا کنون کارهای سروی تخنیکی، سروی ماین‌پاکی و سروی زمین‌های مسیر

اطلاعات روز: دفتر شورای امنیت ملی از امضای برنامه‌ی امنیتی پروژه‌ی تاپی با ترکمنستان خبر داده است.

در خبرنامه‌ی دفتر شورای امنیت ملی آمده است که این برنامه‌ی امنیتی دو روز پیش (پنج‌شنبه، ۲۶ حمل) توسط عبدالله عباد معاون مشاور امنیت ملی افغانستان و محمد متیراث آمانوف مدیر عامل تاپی از جانب ترکمنستان، امضا شده است.

به نقل از خبرنامه، برنامه‌ی امنیتی تاپی از انتقال گاز ترکمنستان به جنوب آسیا که یک پروژه‌ی بزرگ انرژی

اسدالله سعادتئی

همگانی‌شدن زودهنگام اسناد محرم، شاید اکثرا نادرست و غیر اخلاقی پنداشته شود. از این جهت متأسفم از این‌که طرح صلح شورای عالی مصالحه ملی، زودهنگام همگانی شد. هر عضو محترمی که این کار را انجام داد، کارش توجیه اخلاقی نداشت؛ زیرا تأکید شده بود که هنوز زمان نشر سند فرا نرسیده و عجالتا باید نشر نشود. در عین حال اما، اکثر کارها، یکسره منفی نیستند و جنبه‌های مثبت و منفی دارند. اگر از این زاویه بنگریم، به‌رغم این‌که نشر زودهنگام آن طرح، همان‌گونه که اشاره شد، اصولا کار درستی نبود؛ اما به محض نشر، موافقان و مخالفان آن به نقد و تحلیل آن پرداختند و بدین‌سان جنبه مثبت نشر زودهنگام آن سند، فریه‌تر از جنبه منفی آن، نمایان گردید. نقد و ارزیابی طرح صلح، در فضای عمومی، کار درست و ضروری است. من به‌عنوان یکی از اعضای کمیته توحید، از نقد علمی و فنی آن طرح، استقبال می‌کنم. ما به هیچ صورت طرح را کامل و بدون عیب و نقص نمی‌دانیم.

یکی از منتقدین طرح، آقای دانش، معاون دوم رییس‌جمهور است. ایشان در دو یادداشت جداگانه، طرح را مورد نقد قرار داده است. نفس توجه ایشان و بازکردن باب گفت‌وگو در مورد طرح را به فال نیک می‌گیریم و سایر نویسندگان و اهل فکر و اندیشه را نیز به نقد و تحلیل طرح فرا می‌خوانیم و امیدواریم که منتقدان، مسوده طرح را هرچه بیشتر در کوره نقد بیندازند تا ناب‌تر و صیقل‌دیده‌تر گردد.

نقد و دفاع دو عمل متقابل و دیالکتیکی است. تا نقدی نباشد، دفاعی نیست. به هر اندازه که یک دیدگاه و یک مدعا زیر باران نقد قرار گیرد، دارنده‌ی آن مدعا تلاش می‌کند در یک فرایند دیالکتیکی، پایه‌های استدلالش را مستحکم‌تر و روشن‌تر سازد. بنابراین با تقدیر و تشکر از آقای دانش، در این یادداشت می‌کوشیم، مدعا و دلیل ایشان را در مورد برخی از کاستی‌ها و نادرستی‌های طرح، مورد بررسی قرار دهیم.

الف) بازگفت مدعا

جناب آقای دانش در هر دو یادداشت انتقادی خود، چند موضوع را مطرح کرده است. مدعای اول ایشان این است که طرح حکومت بهترین طرح است؛ اما کمیته توحید آن را نادرست و ناقص منعکس کرده است.

مدعای دوم آقای دانش –در یادداشت اول– این است که نظام ریاستی –با چهار تا معاون– ضامن مشارکت عادلانه اقوام، خاتمه‌بخش جنگ و منطبق با واقعیت‌های جامعه است. مدعای سوم آقای دانش، در مورد نظام نیمه‌ریاستی –شبیبه فرانسه– که هم‌زمان دارای رییس‌جمهور و صدر اعظم است، به این معنا که توزیع صلاحیت و توازن قدرت در سطح رهبری قوه اجرائیه و نهادهای دولتی را، وسیع‌ترسازی شکاف‌ها و تضادهای قومی تفسیر می‌کند.

مدعای چهارم ایشان این است که اکنون و در دوره دموکراسی، هیچ‌کسی بدون مردم و قوه مؤسس نمی‌تواند، فی‌المثل در گفت‌وگوهای صلح، ابعاد و جزئیات و نوع نظام سیاسی را حتا در حد ذکر عنوان آن، معین کند. معنی روشن این مدعا این است که معین‌کردن ویژگی‌ها و حتا عنوان نظام پیشنهادی، چه در دوران گذار و چه پس از آن، به‌عنوان یک موضوع خارج از صلاحیت کمیته، از بی‌خبری نویسندگان طرح حکایت دارد.

ب) تحلیل مدعا و دلیل

مدعای اول: (طرح ریاست‌جمهوری)

در مورد مدعای اول، نکته‌ی قابل ذکر این است که ریاست‌جمهوری همان یک صفحه‌ای را که در طرح آمده است، بدون هیچ‌گونه شرح و بسط، غرض بحث به شورای عالی مصالحه ملی فرستاده بود. شرح و بسط این طرح، اصولا به عهده نمایندگان باصلاحیت صاحبان طرح بود. رییس و اعضای دیگر کمیته به تکرار از نمایندگان حکومت –که خودشان عضو کمیته توحید بودند– تقاضا کردند که طرح را به‌صورت متن بیاورند تا گزینه (الف) نیز به سیاق گزینه (ب) تشریحی باشد، اما متأسفانه این تقاضاها بی‌پاسخ ماند و سرانجام آقای نادر نادری، یکی از نمایندگان

باصلاحیت حکومت پیشنهاد کرد که تصویر اصلی طرح یک‌صفحه‌ای در آن‌جا جابه‌جا شود.

مدعای دوم (برتری نظام ریاستی)

آقای دانش مدعی شده است که نظام ریاستی تضمین‌کننده‌ی مشارکت عادلانه اقوام، خاتمه‌بخش جنگ و منطبق با واقعیت‌های جامعه است. در عین حال اما ایشان به سود این مدعای خود که نظام ریاستی چگونه ضامن مشارکت عادلانه اقوام، خاتمه‌بخش جنگ و منطبق با کدام واقعیت‌های کشور است، دلیلی ارائه نمی‌کند. تنها ویژگی‌هایی را برای قابل‌قبول‌تر ساختن آن برمی‌شمارد که در طرح شورای عالی مصالحه، آمده است. فی‌المثل چهار معاون بدون شماره‌گذاری در استقامت‌های کاری مشخص و دادن صلاحیت‌های لازم به حکومت محلی. افزون برآن، ایشان در هردو یادداشت خویش، نظام ریاستی، از نوع نظام کنونی را رفوکننده‌ی شکاف‌های اجتماعی و نافی تضادهای قومی می‌داند؛ اما در این مورد نیز دلیلی ارائه نمی‌کند که این کار چگونه صورت می‌گیرد. گویی در پس ذهن ایشان این نکته نهفته است که در نظام ریاستی یک‌قطبی، بدون صدر اعظم، یک قدرت آهنینی از آن بالا، اقوام فرودست را حول محور یک قوم مستحق ریاست‌جمهوری متحد نگه می‌دارد و بدین‌سان هر نوع ایجاد چالش و کاستن از این قدرت آهنین، مساوی به فروپاشی اجتماعی و تضادهای قومی است. درک بسیاری از صاحب‌نظران دیگر اما این است که همین قدرت آهنین تک‌قطبی، خود منبع درد است و لذا نمی‌تواند هم‌زمان درمان نیز به‌حساب آید. شکاف‌ها و تضادهای قومی از آنجا ناشی می‌شود که در یک جامعه‌ی چندقومی توازن نسبی قومی در ساختار قدرت از هیچ نوع آن وجود ندارد. مسأله افغانستان، انحصار قدرت است و این مسأله حل نمی‌شود مگر اینکه این انحصار به نفع توزیع قدرت میان اقوام مختلف و تقسیم صلاحیت میان نهادهای مختلف عقب‌نشینی کند. نظام ریاستی کنونی بیشتر از نصف ادارات مهم افغانستان را به‌شمول حکومت‌های محلی با تمام عرض و طول‌شان از سیطره‌ی نظارت و پاسخگویی در برابر پارلمان بیرون رانده و در اختیار بی‌چون‌وچرای یک فرد قرار داده است. اداره‌ی ارگان‌های محل به مثابه‌ی مادر حکومت‌های محلی به چه کسی پاسخ گو است. افزون برآن، در حوزه‌ی صلاحیت‌ها نیز، از تدارکات تمامی پروژه‌های مهم مربوط به ادارات مختلف، تا تعیینات تمامی مقامات عالی‌رتبه حکومت، بدون در نظر گرفتن تشریفات ظاهری و شکلی قانون در یک نقطه تمرکز دارد. به میزانی که این تمرکز بیشتر می‌شود واگرایی اجتماعی و تضادهای قومی نیز افزون‌تر می‌گردد. از این جهت، توزیع قدرت میان اقوام و توزیع صلاحیت میان نهادها، تنها پادزهر نزاع دیرینه مردم بر سر احراز و اعمال قدرت است. حتا انتخابات‌های افغانستان که شفاف نمی‌شود، ریشه در همین قدرت قاهر یک‌قطبی دارد. هیچ‌کسی نمی‌تواند جلو تقلب سازمان‌یافته را بگیرد. قدرت قاهر تک‌قطبی خود به‌منظور حفظ و تداوم این وضعیت به مهندسی انتخابات به نفع این قطب مسلط بسیج می‌شود.

مدعای سوم (زیان‌های نظام نیمه‌ریاستی دارای صدر اعظم) مدعای سوم آقای دانش این است که نظام نیمه‌ریاستی شبیه فرانسه که صلاحیت اجرایی بین صدر اعظم و رییس‌جمهور توزیع گردد، تضادها و شکاف‌های قومی را تشدید و قدرت را میان دو قوم تقسیم می‌کند. ایشان در این مورد نیز دلیل روشن نمی‌آورد و توضیح نمی‌دهد که تقسیم صلاحیت میان رییس‌جمهور و معاونان رییس‌جمهور و صدر اعظم و معاونان صدر اعظم در یک ساختار نیمه‌ریاستی چگونه شکاف‌ها و تضادهای قومی را وسیع‌تر می‌گرداند؟ شاید ایشان نگران طبقه‌بندی احتمالی اقوام در ساختار قدرت است. گویی براساس این طرح، پشتون رییس‌جمهور، تاجیک صدر اعظم و هزاره و ازبیک معاونان رییس‌جمهور و معاونان صدر اعظم می‌شوند. این نگرانی را عده دیگری از منتقدان نیز مطرح کرده‌اند. نویسنده نیز، در گذشته این نگرانی را داشته

تحلیل

در دفاع از طرح صلح شورای عالی مصالحه ملی

پاسخی به نقدهای آقای دانش

۲- نظام پارلمانی (صدر اعظم با چهار معاون) با تقسیم معقول صلاحیت‌های اجرایی بین صدر اعظم و معاونان. البته بدیهی است که در نظام پارلمانی نیز رییس‌جمهور وجود دارد که در طرح مفروض گرفته شده است. حالا سؤال اساسی این است که اگر نظام سیاسی از ریاستی کنونی به نیمه‌ریاستی، –شبیبه مدل فرانسه– با نظام پارلمانی، آن‌گونه که در طرح آمده است، تغییر کند، از نظر جایگاه و صلاحیت برای هزاره و ازبیک، عقب‌گرد است؟ پاسخ دقیق‌تر به این پرسش، با تأمل به دو موضوع دیگر امکان‌پذیر است. اول با توجه به تأثیر احتمالی که دو قطبی‌شدن رهبری اجرایی، در اوضاع عمومی کشور و نحوه‌ی اعمال قدرت به‌وجود می‌آورد؛ و دوم با تأمل به جایگاه کنونی هزاره‌ها و ازبیک‌ها و مقایسه‌ی جایگاه کنونی آنان با جایگاه احتمالی‌شان. در نظام نیمه‌ریاستی –شبیبه فرانسه– و نظام پارلمانی.

حتا بر فرضی این‌که در نظام نیمه‌ریاستی همیشه معاون رییس‌جمهور و معاون صدر اعظم باقی بمانند نیز، وضعیت بهتری نسبت به نظام ریاستی کنونی دارند؛ زیرا، ساختار پیشنهادی به گونه‌ای است که اصولا زمینه‌ی حضور یک‌نفر هزاره و یک نفر ازبیک را به‌حیث معاونان رییس‌جمهور و همچنین یک نفر هزاره و یک نفر ازبیک دیگر را، به‌حیث معاونان صدر اعظم، فراهم می‌کند. با این وصف، پرسش اساسی این است که به چه دلیل حضور یک نفر معاون در نظام ریاستی، و معاون صدر اعظم– در نظام نیمه‌ریاستی بهتر است؟ اگر پیش‌فرض این باشد که در نظام ریاستی، زمینه‌ی رقابت و در نتیجه ریاست‌جمهوری اقوام دیگر وجود دارد، اما در نظام نیمه‌ریاستی چنین امکانی وجود ندارد، از نظر من چنین برداشتی نادرست و موهوم است. با این توضیح، از نظر من اگر نظام ریاستی کنونی ولو با چهار معاون، با نظام نیمه‌ریاستی، –شبیبه فرانسه– مقایسه شود، نظام نیمه‌ریاستی مدل فرانسه، نسبت به نظام ریاستی کنونی با ساختار اجتماعی افغانستان سازگارتر و برای جلوگیری از استبداد قومی کارآتر است. به همین ترتیب، اگر نظام پارلمانی، آن‌گونه که در طرح آمده است، –صدر اعظم با چهار معاون که صلاحیت‌های معاونین روشن باشد– با نظام ریاستی کنونی، –ولو با چهار معاون– و نظام نیمه‌ریاستی – شبیه فرانسه– مقایسه شود، نظام پارلمانی از هردو بهتر و کارآتر و پاسخگوتر است.

نظام مورد نظر نویسنده در آینده نظام پارلمانی است. این موضوع، در طرح حزب وحدت اسلامی افغانستان نیز به‌عنوان تنها گزینه‌ی مطلوب و ممکن انعکاس یافته و در طرح شورای عالی مصالحه ملی نیز به‌عنوان یکی از گزینه‌ها درج شده است. نظام پارلمانی، حکومت را در برابر مردم پاسخگو و امکان چرخش قدرت را از طریق ائتلاف‌های پارلمانی ممکن می‌سازد. در واقع نظام پارلمانی پادزهر استبداد شخصی و استبداد قومی است.

مدعای چهارم (بدون قوه مؤسس نوع نظام پیشنهاد نمی‌شود)

جالب‌ترین بخش انتقادهای آقای دانش اما خلط بین صلاحیت‌های قوه مؤسس و توافق نخبگان برسر نوعیت نظام، قبل از تصویب، یا انتخاب توسط قوه مؤسس است. ایشان در فاصله‌ی صدر تا ذیل یک نوشته‌ی نه‌چندان بلند و یا به تعبیر خودش، در فاصله نقد قبلی و نقد بعدی، سخنان قبلی‌اش را از یاد می‌برد و به تناقض آشکار می‌رسد. از یک‌سو کمیته «توحید نظریات» را به باد ملامت می‌گیرد که در زمانه‌ی دموکراسی، بی‌خبر از نقش قوه

است؛ اما با سازوکاری که در طرح مطرح شد، این مدل در مقایسه با مدل کنونی، –ولو این‌که رییس‌جمهور چهار معاون با استقامت‌های معین داشته باشد– در راستای توزیع معنی‌دار قدرت و صلاحیت میان اقوام مؤثرتر است. مسأله اصلی، عدم توازن مطلق صلاحیت‌ها در کشوری است که بی‌ثباتی آن ریشه در منازعات قومی قدرت دارد. بنابراین، ایجاد توازن نسبی، در ذات خود یک گام به پیش است. از این منظر موجودیت صدر اعظم در کنار رییس‌جمهور، ولو با این فرض که یکی پشتون و دیگری تاجیک است، یک گام اساسی در جهت ترک‌برداشتن سلطه‌ی تاریخی و بی‌چون‌وچرای یک قوم است که همواره برای مردم افغانستان مسأله‌ساز و بازدارنده وحدت ملی بوده است. آرمان تاریخی تمرکززدایی و توزیع صلاحیت‌ها از رهگذر شکستادن دیوار انحصار قدرت می‌گذرد.

در مباحثی که هفته‌های پیش در مورد نظام سیاسی پساصلح در افغانستان مطرح بود، در واقع سه دیدگاه در میان نخبگان سیاسی برجسته‌تر بود؛ «نظام ریاستی، نظام پارلمانی و نظام مختلط نیمه‌ریاستی، شبیه نظام فرانسه». از نظر من اگر این سه نوع نظام مطرح در جبهه جمهوریت را با دو شاخص «توزیع صلاحیت» و «پاسخگویی» امتیاز بدهیم، نظام پارلمانی به‌دلیل پاسخگویی بیشتر و عدم تقلب سازمان‌یافته در انتخاب رییس حکومت، با بیشترین امتیاز در صدر؛ نظام نیمه‌ریاستی (رییس‌جمهور همراه با صدر اعظم، هردو با صلاحیت‌های اجرایی) به‌دلیل توزیع صلاحیت‌ها از یک قطب به دو قطب در درجه دوم؛ و نظام ریاستی کنونی، به‌دلیل تمرکز تمام صلاحیت‌ها در یک نقطه و به یک قوم از یک‌سو و عدم پاسخگویی مؤثر از سوی دیگر، با کم‌ترین امتیاز در درجه سوم قرار می‌گیرد. با توجه به آنچه اشاره شد، در طرح حزب وحدت اسلامی افغانستان، نظام پارلمانی برای دوره پساصلح، پیشنهاد شده است.

قابل یادآوری است که بحث ساختار قدرت در دوره گذار، به شکلی که اکنون در طرح آمده است، پس از بحث‌های فراوان در میان موافقان و مخالفان به جمع‌بندی واحد رسید؛ اما در مورد ساختار نظام مابعد گذار، اختلاف‌نظرها به حدی جدی بود که ناگزیر، –با عبور از نظام کنونی– دو گزینه ذیل پیشنهاد شد:

۱- نظام نیمه‌ریاستی/ ریاستی اصلاح‌شده (رییس‌جمهور همراه با صدر اعظم هرکدام با چهار معاون) با تقسیم صلاحیت‌های اجرایی بین صدر اعظم و رییس‌جمهور از یک‌سو و معاونان رییس‌جمهور و معاونان صدر اعظم با رییس‌جمهور و صدر اعظم از سوی دیگر.

گزارش

۴۵ روز پس از یک لشکرکشی سنگین؛ فراموشی خسارات هنگفت خانه‌ها و جیب خالی زخمیان

«حکومت نه هزینه‌ی درمان بسیاری از زخمیان را پرداخته و نه غرامت ویرانی خانه‌ها را»

پول ندارم که فرزندانم را به داکتر روان‌شناس ببرم. این حمله ما را دربه‌در کرد.

مجتبا ادعا می‌کند که در آن شب کابوس‌بار پس از آتش‌گرفتن خانه‌شان به‌دلیل انفجار بالن گاز، آنان سراسیمه برای نجات جان‌شان خانه را ترک کردند، اما وقتی برگشتند به ارزش ۱۶۰ هزار افغانی طلا و ۸۰ هزار افغانی پول نقدشان سرقت شده بود: «خانه‌ی من حالا تخریب شده و بازسازی نمای آن ۸۰۰ هزار افغانی هزینه دارد و ترمیم دروازه‌های چوبی و داخل خانه‌ها هم ۳۰۰ هزار افغانی هزینه دارد. حکومت نباید بر غیرنظامیان حمله می‌کرد و تا حالا یک روپیه کمک به ما نکرده است.»

پس از رویداد شهرک جبرئیل، نخست سعادتی، معاون شورای عالی مصالحه ملی و پس از آن محمد محقق، مشاور ارشد رییس‌جمهور در امور سیاسی و امنیتی و رهبر حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان به شهرک جبرئیل رفتند، تا از تنش فزاینده میان مردم و حکومت بکاهند.

آقای محقق در ۱۲ حمل در جریان سخنرانی در میان مردم، خواستار بررسی جدی قتل غیرنظامیان در جریان عملیات نیروهای دولتی برای بازداشت حبیب‌الله غوریانی شد.

او گفته بود با رییس‌جمهور اشرف غنی و شورای امنیت ملی برای حل پرونده‌ی آقای غوریانی صحبت کرده و منتظر فیصله‌ی آن‌ها و طرفدار حل مسالمت‌آمیز قضیه است. این در حالی است که اداره محلی هرات، آقای غوریانی را به زورگیری، داشتن افراد مسلح، قاچاق مواد مخدر و اعمال خلاف قانون متهم کرده است. غوریانی اما این اتهامات را رد کرده است.

حبیب‌الله غوریانی می‌گوید که در انتظار عملی‌شدن قول محمد محقق است، تا لشکرکشی به جبرئیل بی‌گیری شود: «ما تلاش خود را برای حمایت از زخمیان می‌کنیم، ما به بزرگان نگاه می‌کنیم که چه می‌کنند و باید بزرگان قناعت ما را حاصل کنند.» اداره محلی هرات حبیب‌الله غوریانی را به زورگیری، داشتن افراد مسلح، قاچاق مواد مخدر و اعمال خلاف قانون متهم کرده است. اما آقای غوریانی بار دیگر تأکید می‌کند که اگر پرونده در نهادهای عدلی و قضایی دارد، باید یک کمیته‌ی مشخص و بی‌طرفانه به پرونده‌اش رسیدگی کند.

او عملیات بازداشت‌اش از سوی سید عبدالوحید قتالی، والی هرات را زیر سوال می‌برد و می‌گوید که چرا اداره محلی هرات براساس ادعایش، زندان شخصی از خانه‌اش پیدا نکرده است: «ادعای داشتن زندان شخصی کذب است و با تهمت‌زدن بر من جرم خود را پنهان می‌کنند. والی نمی‌خواهد که با من صلح کند. شاید والی هرات بخواهد که این منطقه اشهرک جبرئیل را به منطقه نامن تبدیل شود.»

اداره محلی هرات در واکنش به این اظهارات حبیب‌الله غوریانی، سکوت کرده است.

توزیع کمک نقدی

مونس حسن‌زاده، معاون والی هرات به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که براساس فهرست هیأت حکومت به رهبری احمدخان غوری، مشاور ارشد ریاست‌جمهوری، برای ۲۸ خانواده‌ی قربانیان و زخمیان رویداد شهرک جبرئیل که در شفاخانه حوزوی هرات ثبت شده بودند، کمک نقدی توزیع شده است.

او می‌افزاید که چهار تن از این افراد، بستگان قربانیان نیروهای دولتی در جنگ با افراد وابسته به حبیب‌الله غوریانی هستند: «به خانواده‌های قربانیان و زخمیان، کمک نقدی ۵۰ هزار، ۲۵ هزار و ۱۵ هزار افغانی توزیع شده است.»

معاون والی هرات می‌گوید که در مرحله نخست به ۳۸ تن از افرادی که نام‌شان را در شب رویداد شهرک جبرئیل در مراکز صحتی دولتی ثبت شده بود، کمک نقدی دریافت کرده‌اند. خانم حسن‌زاده می‌گوید که فهرستی از سوی کمیسیون مردمی شهرک جبرئیل به حکومت سپرده شده، تا برای کشته‌شدگان و زخمیان دیگر نیز کمک نقدی توزیع شود.

نجیب‌الله محبی، عضو شورای ولایتی هرات به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که تنها به دو تن از زخمیان رویداد جبرئیل ۲۵ هزار افغانی و برای دیگران ۵۰ هزار افغانی توزیع شده است. او از تأخیر در پرداخت کمک نقدی به آسیب‌دیدگان رویداد شهرک جبرئیل انتقاد می‌کند.

با این همه، برای ساکنان شهرک جبرئیل پرسش کلان این است که اگر حکومت قصد بازداشت حبیب‌الله غوریانی را نداشت، پس چرا با لشکرکشی عظیم کابوس مرگ و وحشت را برای آن به‌وجود آورد؟

مجتبا ادعا می‌کند که در آن شب کابوس‌بار پس از آتش‌گرفتن خانه‌شان به‌دلیل انفجار بالن گاز، آنان سراسیمه برای نجات جان‌شان خانه را ترک کردند، اما وقتی برگشتند به ارزش ۱۶۰ هزار افغانی طلا و ۸۰ هزار افغانی پول نقدشان سرقت شده بود: «خانه‌ی من حالا تخریب شده و بازسازی نمای آن ۸۰۰ هزار افغانی هزینه دارد و ترمیم دروازه‌های چوبی و داخل خانه‌ها هم ۳۰۰ هزار افغانی هزینه دارد. حکومت نباید بر غیرنظامیان حمله می‌کرد و تا حالا یک روپیه کمک به ما نکرده است.»

بدان معنا نیست که مردم به پیشنهاد سفید رأی بدهد.

در لوی‌جرگه‌ها که دایره‌ی بحث در مورد نوعیت نظام نسبت به همه‌پرسی به مراتب بازتر است نیز، پیشنهادهای مشخصی ارائه می‌گردد. وظیفه‌ی کمیسیون تخصصی تعدیل قانون اساسی، چیزی نیست جز پیشنهادهای مشخص، در موارد مشخص؛ به‌شمول نوعیت نظام، مدیران و نخبگان هر جامعه‌ای با طرح مشخص به مجالس مؤسسان می‌روند. مجالس مؤسسان یا همه‌پرسی، در قبال پیشنهادهای مشخص صلاحیت تصمیم‌گیری دارد. یا رد می‌کند، یا تصویب/تأیید می‌کند؛ و یا تعدیل می‌کند و بدینسان نقش قوه مؤسس نقش مشروعیت‌بخش است.

در جوامعی در حال منازعه که موارد مهم اختلافی در میز مذاکره حل می‌شود، وضعیت به مراتب متفاوت است. پیشنهادهای کمیته توحید، از نظر زمان و مراحل فرارو، به‌منظور ارائه در مجلس مؤسسان و همه‌پرسی مطرح نشده است. تصور این است که ما فعلا در آستانه‌ی گفت‌وگو با جانب مقابل، یعنی در مرحله ماقبل همه‌پرسی و تدویر مجلس مؤسسانیم. دو گزینه‌ی پیشنهادی کمیته توحید -نظام نیمه‌ریاستی و نظام پارلمانی- برای گذاشتن بر سر میز مذاکره با طالبان است؛ زیرا بنیادی‌ترین موضوع اختلافی میان جانب جمهوری اسلامی افغانستان و طالبان، نوعیت نظام است. چه در دوره‌ی گذار و چه در دوره‌ی مابعد گذار. طالبان، اگر به میز مذاکره بازگردند، دید مخصوصی در مورد نوعیت نظام دارد. بنابراین جانب جمهوری اسلامی نیز نمی‌تواند در مورد نوعیت نظام با چانه‌ی خالی برود و استدلال کند که ما حرف خود را در زمان همه‌پرسی و یا مجلس مؤسسان می‌زنیم. با این‌گونه استدلال‌ها، اختلاف با طالبان بر سر نوعیت نظام رفع نمی‌گردد. امکان دارد طالبان افزون بر نوعیت نظام، در مورد قوه مؤسس و سازوکار مشروعیت‌دهی نظام نیز با جانب جمهوری اسلامی افغانستان اختلاف نظر داشته باشد. لذا ناگزیر باید قبل از رسیدن به مرحله قوه مؤسس، همه چیز به‌شمول خود «قوه مؤسس» سر میز گذاشته شود و در مورد تک-تک‌شان توافق صورت بگیرد. بنابراین، مراحل را نباید خلط کنیم. هرگاه، نوعیت نظام بر اثر توافق با طالبان مشخص شد، زمان ارائه‌ی آن به قوه مؤسس می‌رسد. اعضای کمیته توحید نظریات، از مراحل مختلف کار، غافل نبوده است. به همان دلیل در طرح صلح آورده است که: «هر نوع نظامی که در قانون اساسی آینده تسجیل گردد، از دو مشخصه اساسی برخوردار خواهد بود: (۱) صلاحیت‌ها به‌صورت افقی و عمودی، در سطح ملی و محلی ... بین نهادهای دولتی توزیع خواهد شد و (۲) معاونین رییس دولت/رییس حکومت ... بدون شماره‌گذاری در استقامت‌های کاری مشخص، با صلاحیت‌های مشخص خواهد بود.»

آقای دانش مباحثی را در مورد انواع نظام‌های سیاسی و اداری و تفاوت‌های آن‌ها نیز مطرح کرده است که چیز تازه‌ای ندارد و از بدیهیات است. تمرکز کمیته توحید در طرح صلح، بر سر توزیع صلاحیت‌ها در مقابل مرکز صلاحیت‌ها بود. هیچ کسی علاقه و وظیفه نداشت که در مورد ویژگی‌های نظام‌های رایج دنیا مقاله بنویسد.

سخن آخر

اعلان تاریخ نهایی خروج نیروهای امریکایی و خودداری طالبان از اشتراک در کنفرانس‌های تصمیم‌گیری در مورد صلح، چشم‌های دوخته‌شده در افق صلح را دوباره به افق‌های مبهمی برگردانده است. اگر از این منظر به قضیه نگاه شود، بحث درباره‌ی طرحی که دستیابی به متعلق و موضوع آن اکنون با هزار پرسش مواجه است، شاید چندان منطقی نباشد؛ اما در صورتی که از زاویه‌ی دیگر به قضیه نگاه شود، موضوع فرق می‌کند. یعنی طرح صلح شورای عالی مصالحه ملی، به مثابه سندی که طرز دید حکومت و بخشی از احزاب و نخبگان سیاسی افغانستان را در مورد چگونگی حل منازعه خونین افغانستان و نوع نظام آینده مشخص می‌کند، ولو در صورت نیامدن صلح، ارزش نقد و دفاع را دارد. طرحی که اکنون به‌عنوان یک متن، همگانی شده و لاجرم به‌عنوان ضمیمه کوچکی از پرونده کلان مباحث جنگ و صلح افغانستان، در زمره مواد خام تاریخ خواهد پیوست.

مؤسس، به‌جای مردم سخن گفته و از انواع نظام‌ها در طرح نام برده است. از سوی دیگر اما خود ایشان، پیشنهاد کمیته توحید را با اندکی تعدیل به‌عنوان ویژگی‌های نظام دل‌خواه آینده خود بیان نموده، نظام ریاستی را با چهار معاون، بدون شماره‌گذاری و با صلاحیت‌های اجرایی توصیه می‌کند. ایشان همچنان از کاهش صلاحیت‌های رییس‌جمهور و افزایش صلاحیت‌های ادارات محلی نیز حرف می‌زند. گویی فقط ایشان صلاحیت دارد که در عصر حاضر به‌جای مردم و قوه مؤسس، در مورد نوعیت نظام سخن کند. به‌راستی بین توصیه ایشان در مورد نظام و توصیه کمیته توحید نظریات -که متخذ از نظریات اعضای کمیته رهبری است- چه فرقی وجود دارد؟ اگر ادعا شود که منظور ایشان نظام کنونی بوده است، نظام کنونی که چهار معاون ندارد. وانگهی معاونان صلاحیت‌های اجرایی مسجل در قانون اساسی ندارد و به ادارات محلی صلاحیت لازم داده نشده است.

آقای دانش همچنان که خطاب به «کمیته توحید»، رگبار ملامت برلب دارد که چرا به‌جای قوه مؤسس، از نوعیت نظام سیاسی سخن گفته است، چند سطر پایین‌تر، خود به چاله‌ای گیر می‌کند که برای گیرانداختن کمیته «توحید نظریات» تدارک دیده است. ایشان که در دستور قبلی هر نوع سخن گفتن از نوعیت نظام را جزء وظایف و صلاحیت‌های قوه مؤسس دانسته بود، ناگهان با یک چرخش ۱۸۰ درجه‌ای بر کمیته توحید حمله می‌برد که چرا حرف شما در مورد نوعیت نظام سیاسی کلی و مجمل است: «کاشکی واقعا تصریح می‌کردید که کدام پست به کدام قوم تعلق می‌گیرد. این بسیار بهتر از این است که تصریح نکنیم و مردم را در لفافه‌ی یک شعار فریبنده‌ی تقسیم عادلانه قدرت بین همه اقوام در ابهام بگذاریم.»

این‌که کدام پست به کدام قوم تعلق بگیرد، جزء ویژگی‌های ریز نظام است که اصولا باید در قانون اساسی ذکر شود. با این حساب واقعا آدم می‌ماند که چگونه در لبه‌ی این تیغ تصریح و عدم تصریح حرکت کند.

آقای دانش در مبحث توزیع قومی قدرت، به گونه‌ای که پست‌های مشخصی به اقوام مشخصی تعلق گیرد، در واقع به دموکراسی انجمنی اشاره کرده است. ایشان در همین راستا و در ادامه‌ی بحث گفته است: «بیاپدید فیصله کنید که نه رییس‌جمهور و نه صدر اعظم از اقوامی که ادعای اقتدار و اکثریت‌بودن را دارند، انتخاب نشوند، بلکه از اقلیت‌های دیگر کشور انتخاب شوند. از هزاره، و ازبیک و ترکمن و بلوچ و قزلباش و قرغیز و مانند آن‌ها و یا به تناوب و دوره‌ای از میان همه اقوام انتخاب شوند.»

آقای دانش معاون رییس‌جمهور است. یک شهروند عادی نیست. اگر این سخن ایشان در مورد ویژگی‌های نظام و تقسیم قومی قدرت براساس دموکراسی تسهیمی، به تعبیر خود ایشان شعار نباشد، خوب است که به جای نوشتن در فیسبوک، به‌عنوان طرح رسمی رییس‌جمهور و حکومت از آدرس ریاست‌جمهوری اعلام و ارائه گردد. در آن‌صورت اگر شورای عالی مصالحه و یا احزاب دیگر در مقابل آن موضع گرفتند و نپذیرفتند، ادعای دوختن قبا بر قامت افراد و یا احزاب معین و غفلت از منافع عمومی اثبات می‌شود.

صلاحیت قوه مؤسس

در نقد آقای دانش، میان صلاحیت تأسیسی و مشروعیت‌بخش قوه مؤسس و صلاحیت پیشنهادی نوعیت نظام در توافقنامه‌های صلح، خلط صورت گرفته است. ایشان به فرازی از سخنرانی استاد خلیلی اشاره کرده و گفته است که استاد خلیلی نوع نظام را پیشنهاد نکرده و به همه‌پرسی واگذاشته است. این استاد حقوق اساسی بدون شک می‌داند که پیشنهاد سفید به همه‌پرسی گذاشته نمی‌شود. همچنین امکان ندارد که همه‌ی نظام‌های رایج در دنیای پنهان امروز، به‌صورت یکجا به همه‌پرسی گذاشته شود. لاجرم در جریان همه‌پرسی از مردم می‌پرسیم که از میان نظام «الف» و «ب» و «الف» را می‌خواهی یا «ب» را؟ این «الف» و «ب» برگرفته از پیشنهاد نخبگان است. استاد خلیلی نیز از نظام فدرالی به‌عنوان طرح شهید مزاری یاد کرد و گفت، صلاحیت نهایی از آن مردم است که میان نظام‌های مختلف پیشنهادی یکی را انتخاب کند. این

مقامات ایران از تولید اورانیوم با غنای ۶۰ درصد خبر دادند

جهانی در وین با هدف بازگشت ایالات متحده به برجام، رفع تحریم‌های واشینگتن علیه ایران و بازگشت کامل تهران به تعهدات خود در چهارچوب توافق هسته‌ای انجام می‌شود. نمایندگان آمریکا به صورت غیرمستقیم در این حضور مذاکرات دارند.

دولت دونالد ترامپ، رییس‌جمهوری پیشین آمریکا، در اردیبهشت سال ۹۸ از برجام خارج شد و تحریم‌های گسترده‌ای علیه تهران وضع کرد که اوضاع اقتصادی ایران را به شدت نابسامان کرده و به گرانی ارزهای خارجی و کالاها بیش از پیش دامن زده است.

حکومت ایران در بیش از یک سال گذشته به تدریج از بسیاری تعهدات خود در چهارچوب توافق برجام عدول کرده و علاوه بر از سرگیری غنی‌سازی ۲۰ و ۶۰ درصدی، پروتکل الحاقی برای بازديد سرزده بازرسان آژانس را نیز به حال تعلیق در آورده است.

به گفته مقامات جمهوری اسلامی، ایالات متحده باید «۱۵۰۰» تحریم» دوره دونالد ترامپ را لغو کند اما آمریکا فقط در رابطه با لغو تحریم‌های ناسازگار با برجام اعلام آمادگی کرده است.

آن را «تحریک‌آمیز» خواند و گفت که این امر جدی بودن ایران در مذاکرات هسته‌ای را زیر سوال می‌برد. مذاکرات کنونی میان جمهوری اسلامی و قدرت‌های

بودند که با احتیاط در اجرای این قانون جلو بروید و می‌خواستند در مذاکرات با حسن نیت جلو رویم اما به هر حال کاری کردند که ما را به این سمت کشاندند.»

حکومت ایران روز ۲۲ حمل از وقوع یک «خرابکاری» در تاسیسات هسته‌ای نطنز خبر داد. علیرضا زاکانی، رییس مرکز پژوهش‌های مجلس، گفته است که در جریان این حادثه، هزاران سانتریفیوژ آسیب دیده و بخش اعظم توان غنی‌سازی ایران از دست رفته است.

روزنامه نیویورک‌تایمز نیز در گزارشی به نقل از منابع امنیتی اسرائیل و آمریکا نوشت که وقوع انفجار اخیر در این تاسیسات و قطع کامل شبکه برق، برنامه هسته‌ای ایران را دست‌کم ۹ ماه به تاخیر می‌اندازد.

علی اکبر صالحی امروز گفته است که این تاسیسات کامکان با برق اضطراری کار می‌کند و وعده داده که «برق اصلی امشب» وصل می‌شود و «برق استندبای ظرف یکی دو روز آینده وصل می‌شود.»

واکنش ایران به حادثه روز یکشنبه در نطنز، اعلام غنی‌سازی ۶۰ درصدی اورانیوم بود که وزیر خارجه آمریکا

اطلاعات روز: در حالی که دومین روز از دور دوم مذاکرات مربوط به احیای برجام در وین در جریان است، مقامات جمهوری اسلامی روز جمعه ۲۷ حمل از دستیابی به اورانیوم «تا ۶۰ درصد غنی شده» خبر دادند.

به گزارش رادیو فردا، علی اکبر صالحی، رییس سازمان انرژی اتمی، ضمن تأیید این خبر گفت: «چهارشنبه دستور راه‌اندازی غنی‌سازی ۶۰ درصد را دادیم و پنج‌شنبه محصول ۶۰ درصد را گرفتیم» و «الان حدود ۹ گرم در ساعت (اورانیوم ۶۰ درصد) تولید می‌کنیم.»

رییس سازمان انرژی اتمی همچنین از تلاش برای دستیابی به تولید «همزمان» اورانیوم ۶۰ درصد و ۲۰ درصد خبر داد.

در همین حال، محمدباقر قالیباف، رییس مجلس ایران، نیز روز جمعه در صفحه شخصی توئیترش نوشت: «با افتخار اعلام می‌کنم دانشمندان ایرانی توانستند به اورانیوم با غنای ۶۰ درصد دست یابند.»

علی اکبر صالحی در بخش دیگری از سخنان روز جمعه خود با اشاره به مصوبه مجلس ایران، موسوم به «قانون اقدام راهبردی برای رفع تحریم‌ها»، افزود: «به ما گفته

رشد اقتصادی چین در سه ماه اول سال رکورد زد

پیش از این در اوج همه‌گیری کرونا در فبروری ۲۰۲۰ میلادی، نرخ بیکاری در این کشور رکورد ۶.۲ درصدی را ثبت کرده بود.

پکن که اکنون از شوک همه‌گیری ویروس بهبود یافته، برای سال جاری میلادی رشد اقتصادی دست‌کم ۶ درصدی را به عنوان هدف برای خود تعریف کرده است؛ رقمی پایین‌تر از پیش‌بینی بسیاری از اقتصاددانان.

از جمله صندوق بین‌المللی پول که به نوبه خود، نرخ رشد تولید ناخالص داخلی دومین اقتصاد بزرگ جهان را ۸.۴ درصد پیش‌بینی کرده است.

تولید صنعتی چین نیز در ماه مارچ سال جاری میلادی ۱۴.۱ درصد نسبت به دوره مشابه در سال گذشته رشد داشته است؛ این رقم برای دو ماه جنوری و فبروری ۲۰۲۱ میلادی ۳۵.۱ درصد بوده است.

بخش خرده‌فروشی‌ها، شاخه اصلی مصرف نیز در ماه مارچ با رشد ۳۴.۲ درصد روبرو بوده؛ نرخ این رشد در ماه‌های جنوری و فبروری سال جاری میلادی ۳۳.۸ درصد بوده است.

نرخ بیکاری که فقط برای شهرنشینان چین محاسبه می‌شود، در ماه مارچ ۵.۳ درصد بوده است. یکسال

توجهی در تولید ناخالص داخلی، پیش‌تر از سوی بسیاری از کارشناسان بین‌المللی برآورد شده بود و برخی از تحلیلگران اقتصادی حتی تا رشد ۱۸.۷ درصدی را نیز برای این دوره پیش‌بینی کرده بودند.

این بالاترین نرخ رشد اقتصادی در چین از زمان انتشار گزارش‌های سه ماهه تولید ناخالص داخلی در این کشور یعنی از سال ۱۹۹۲ میلادی محسوب می‌شود.

سال گذشته در همین دوره سه ماهه، تولید ناخالص داخلی چین ۶.۸ درصد افت کرده بود که بدترین عملکرد اقتصادی این کشور در ۴۴ سال گذشته محسوب می‌شد.

اطلاعات روز: چین روز جمعه از رکورد جدیدی در رشد اقتصادی خود در سه ماهه اول جاری میلادی خبر داد و رقم این رشد را در مقایسه با سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ میلادی ۱۸.۳ درصد اعلام کرد.

با این وجود پکن تأیید کرد که تفاوت قابل توجه دو نرخ رشد اقتصادی در سه ماهه اول سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ میلادی، به دلیل شیوع ویروس کرونا در ماه‌های آغازین سال گذشته بوده که باعث شده فعالیتهای اقتصادی این کشور برای چند ماه بشدت کاهش یابد.

به گزارش یورونیوز فارسی، چنین نرخ رشد قابل

دبیر شورای دفاع و امنیت ملی اوکراین: ایران هواپیمای اوکراینی را عمداً سرنگون کرده است

پنهان می‌کنند. اما اوکراین و دادستانی ابزار قانونی برای برقراری عدالت دارند و قطعاً از آن‌ها استفاده خواهند کرد.» به تازگی غلامعباس ترکی، دادستان نظامی تهران، در روز معارفه جانشین خود اعلام کرده بود در پرونده هواپیمای اوکراین برای ۱۰ نفر از مسئولانی که دخیل بوده‌اند، کیفرخواست صادر شده است.

ترکی بدون هیچ‌گونه اشاره‌ای به جایگاه و نام این مسئولان همچنین گفته بود: «در دادگاه نتیجه‌های لازم گرفته می‌شود.»

این خبر با اعتراض کانادا و اوکراین مواجه شد. وزارت خارجه کانادا به ایران اینترنشنال اعلام کرد همچنان به دنبال بررسی «شفاف و جامع» این پرونده است.

سفیر اوکراین در کانادا نیز به شبکه سی‌بی‌سی گفت مشخص نکردن نام و اتهام دقیق این افراد و عدم همکاری ایران در پرونده، اوکراین را به تصمیم «بسیار مهم استراتژیک» برای مقابله با این وضعیت، از جمله از طریق ارسال پرونده به دادگاه بین‌المللی، نزدیک می‌کند.»

آنها نفعی در سرنگونی هواپیما نداشته‌اند، اما گفت ایران کشوری است که در آن گروه‌های مختلفی نفوذ دارند.»

یوهن بینین، معاون وزیر خارجه اوکراین نیز، در گفت‌وگو با گلوباند میل درباره اظهارات دانیلوف گفت: موضع دانیلوف به عنوان دبیر شورای دفاع و امنیت ملی، موضع کل دولت اوکراین است.

بینین گفت: «دولت اوکراین خواستار انجام یک تحقیق منصفانه و ملموس درباره این فاجعه است.»

بینین خاطر نشان کرد ایران نام‌ها و سمت‌های ۱۰ نفری را که در ارتباط با سقوط این هواپیمای مسافربری مقصر می‌داند به اوکراین ارائه نکرده و حتی نگفته جرم هر یک از آنها چه بوده است. آنها هیچ وقت با اوکراین همکاری مناسبی نداشتند.»

گوندوز مامدوف، معاون دادستانی کل اوکراین، روز پنجشنبه ۲۶ حمل اعلام کرد از ایران خواسته اطلاعات مربوط به این ده فرد ۱۰ مقصر را ارائه کند و گفت: «ما معتقدیم که مقامات ایران عمداً شرایط واقعی این جنایت هولناک را

گفت که معتقد است جمهوری اسلامی این هواپیما را عمداً سرنگون کرده تا احتمالاً از یک چرخه تنش نظامی با آمریکا جلوگیری کند.

به نقل از ایران اینترنشنال، دانیلوف در مصاحبه‌ای که در دفتر شورای دفاع و امنیت ملی اوکراین برگزار شد گفت: «ایران به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهد که این فاجعه را بررسی کند. اگر بخواهم محترمانه حرف بزنم، اینکه آنها خودشان در حال تحقیق هستند تعجب برانگیز است.»

او افزود: «وقتی آنها می‌گویند یک حادثه بود برای من قابل قبول نیست. عمدی بود. این یک حمله آگاهانه بود.»

دانیلوف گفت وقتی که پس از سرنگونی هواپیما به تهران سفر کرده، این نظر خود را به همتای ایرانی خود علی شمخانی گفته، اما شمخانی تنها به او اطمینان داده که جناح سیاسی او در سرنگونی هواپیما دخیل نبوده است.

او گفت: «وقتی در تهران با همتای ایرانی خود صحبت می‌کردم، مستقیماً از او پرسیدم که چرا این کار را کردید. او نیز به من یک پاسخ بسیار صادقانه داد مبنی بر اینکه

اطلاعات روز: اولکسی دانیلوف، دبیر شورای دفاع و امنیت ملی اوکراین که بر تحقیقات دولت این کشور درباره سرنگونی هواپیمای مسافربری اوکراینی نظارت داشته، در اظهاراتی که به تأیید وزارت خارجه این کشور نیز رسیده

هشت کشته و چندین زخمی در «تیراندازی کور» در ایالت ایندیانا

اعلام نشده است. چهار نفر از زخمی‌ها به بیمارستان منتقل شده‌اند و حال یکی از آنها وخیم گزارش شده است.

چندین نفر دیگر هم به صورت سرپایی مداوا شدند یا خود به بیمارستان رفتند.

در سال جاری تاکنون بیش از ۱۲ هزار نفر به ضرب گلوله در آمریکا کشته شده‌اند که ۱۴۷ نفرشان در تیراندازی‌های کور جانشان را از دست دادند.

و در سال‌های اخیر شمار قربانیان نشان افزایش داشته است.

یک شاهد عینی به یکی از رسانه‌های محلی گفت: «مردی را دیدم که یک جور مسلسل داشت، یک سلاح خودکار، و رگبار گرفته بود.»

شاهد عینی دیگری که یکی از بستگانش در این رویداد زخمی شده گفت چهره مهاجم برایش آشنا نبود.

هنوز هویت مهاجم و انگیزه احتمالی او از این حمله

اطلاعات روز: به گفته پلیس در ایالت ایندیانا آمریکا در واقعه‌ای که ظاهراً یک تیراندازی کور بوده هشت نفر کشته و چندین نفر هم زخمی شده‌اند.

مهاجم پس از تیراندازی، خودش را هم کشته است.

به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، این تیراندازی در یکی از ساختمان‌های شرکت پستی فدکس در ایندیاناپولیس، مرکز ایالت ایندیانا، رخ داده است.

چنین تیراندازی‌هایی پیوسته در آمریکا رخ می‌دهد

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com

• سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

• سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

• گزارش‌گران و خبرنگاران: ابودرملک نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

• مترجم: جلیل پژواک

• ویراستار: شیر مهریار

• صفحه‌آرا: رضا مظفری

• ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا

• ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

• آدرس: کابل، کارته‌سه شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷ توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

• mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

معینیت مالی و اداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت عمومی اجناس و خدمات غیر مشورتی

«اطلاعیه تصمییم اعطای قرارداد»

بدینوسیله به تاسی از ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اطلاع عموم رسانیده می‌شود که وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ در نظر دارد تا پروژه (تدارک ۱۱۰۰۰۰ لیتر تیل دیزل و ۹۰۰۰۰ لیتر تیل پترول مورد ضرورت وسایط نقلیه و ماشین آلات وزارت) تحت داوطلبی باز داخلی با کد نمبر **MAIL/PD/NCB/G-4/1400/Rebid** را به شرکت منصور بلال لمیتد دارای جواز نمبر (۱۱۹۳-۰۶۰۱) به قیمت فی لیتر تیل دیزل مبلغ ۴۷.۶۲۵ افغانی و فی لیتر تیل پترول مبلغ ۴۵.۶۲۵ افغانی که قیمت مجموعی آن مبلغ ۹,۳۴۵,۰۰۰ (نه میلیون و سه صد و چهل و پنج هزار افغانی) را احتوا می‌کند اعطا نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می‌توانند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توام با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ واقع کارته‌سخی، جمال‌مینه، وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات ارایه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق‌الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

معینیت مالی و اداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

شماره دعوت به داوطلبی: **MAIL/PD/NCB/G138/1400**

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید تا در پروژه داوطلبی پروژه (تدارک یک پایه ماشین Spectrophotometer معه PH Meter) تحت داوطلبی باز داخلی و نمبر تشخیصیه (**MAIL/PD/NCB/G138/1400**) اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر روز دوشنبه مؤرخ ۲۰/۰۲/۱۴۰۰ ارایه نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشد. تضمین آفر مبلغ (۳۵۰۰۰) سی و پنج هزار افغانی طبق شرطنامه و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) می‌باشد. آدرس مکان جلسه: دفتر تعمیر منابع بشری دفتر آفرگشایی. داوطلبان می‌توانند اسناد مکمل داوطلبی را از وبسایت **npa.gov.af** داوطلبان نمایند، در صورت عدم داوطلبی از وبسایت، داوطلبان می‌توانند شرطنامه را در سی‌دی یا فلش دیسک از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیرمشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی و اداری منزل اول بصورت رایگان بدست آورند.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

معینیت مالی و اداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید تا در پروژه داوطلبی پروژه (تدارک ۲,۳۰۰,۰۰۰ دوز واکسین حیوانی طاعون نشخوارکننده‌گان کوچک (PPR) تحت داوطلبی شماره **MAIL/PD/NCB/G-105/1400**) اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر روز یکشنبه مؤرخ ۱۹/۰۲/۱۴۰۰ ارایه نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشد. تضمین آفر مبلغ (۳۲۰,۰۰۰) افغانی طبق شرطنامه، و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) می‌باشد. آدرس مکان جلسه: دفتر جلسات آفرگشایی، منزل دوم تعمیر حفظ و مراقبت عقب ریاست منابع بشری، وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ داوطلبان می‌توانند اسناد مکمل داوطلبی را از وبسایت **NPA.GOV.AF** داوطلبان نمایند، در صورت عدم داوطلبی از وبسایت، داوطلبان می‌توانند شرطنامه را در سی‌دی یا فلش دیسک از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیرمشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی و اداری، منزل اول به شکل رایگان بدست آورند.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

معینیت مالی و اداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

شماره دعوت به داوطلبی: **MAIL/PD/NCB/G104/1400**

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید تا در پروژه داوطلبی پروژه (تدارک دو نوع واکسین بروسلوز، مقدار ۱۵۰۰۰۰ دوز واکسین نوع S-۱۹ و مقدار ۵۰۰۰۰۰ دوز واکسین نوع Rev-۱ مورد ضرورت ریاست صحت حیوانی) تحت داوطلبی باز داخلی با شماره تشخیصیه (**MAIL/PD/NCB/G104/1400**) اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر روز دوشنبه مؤرخ ۲۰/۰۲/۱۴۰۰ ارایه نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشند. تضمین آفر مبلغ (۲۵۰,۰۰۰) دو صد و پنجاه هزار افغانی طبق شرطنامه و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) می‌باشد. آدرس مکان جلسه: منزل دوم تعمیر حفظ و مراقبت، عقب تعمیر منابع بشری دفتر آفرگشایی. داوطلبان می‌توانند اسناد مکمل داوطلبی را از وبسایت **npa.gov.af** داوطلبان نمایند، در صورت عدم داوطلبی از وبسایت، داوطلبان می‌توانند شرطنامه را در سی‌دی یا فلش دیسک از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیرمشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی و اداری منزل اول بصورت رایگان بدست آورند.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

معینیت مالی و اداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز ملی»

شماره دعوت به داوطلبی: **MAIL/PD/NCB/G55/1400**

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید تا در پروژه داوطلبی (تدارک ۸۵۴ قلم پرزه‌جات وسایط نقلیه مختلف‌النوع مورد ضرورت وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ به اساس قرارداد چارچوبی) تحت شماره تشخیصیه (**MAIL/PD/NCB/G55/1400**) اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت ۱۰:۰۰ بجه قبل از ظهر روز یکشنبه مؤرخ ۱۹/۰۲/۱۴۰۰ ارایه نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشد. تضمین آفر مبلغ (۱۹۰,۰۰۰) یک صد و نود هزار افغانی طبق شرطنامه، و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) می‌باشد. آدرس مکان جلسه: اتاق جلسات آفرگشایی منزل دوم، تعمیر حفظ و مراقبت، عقب ریاست منابع بشری، وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ. داوطلبان می‌توانند اسناد مکمل داوطلبی را از وبسایت اداره تدارکات ملی **www.npa.gov.af** داوطلبان نمایند، در صورت عدم داوطلبی از وبسایت، می‌توانند شرطنامه را در سی‌دی یا فلش دیسک بشکل سافت و مجانی از امریت تدارکات اجناس و خدمات غیرمشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع تعمیر معینیت مالی و اداری منزل اول وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ بدست آورند.

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کورنۍ، اوبو لگولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

برنامه حمایت از برنامه های ملی دارای اولویت دوم

«دعوت به اظهار علاقه‌مندی موسسات»

شماره دعوت به اظهار علاقه‌مندی: **MAIL/IFAD/SNAPP2/22052021/CQS**

برنامه حمایت از برنامه‌های ملی دارای اولویت دوم **SNAPP2** وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام شرکت‌ها و موسسات بررسی‌کننده مالی واجد شرایط دعوت می‌نماید تا اسناد اظهار علاقه‌مندی خویش را برای بررسی مالی برنامه حمایت از برنامه‌های ملی دارای اولویت دوم (**SNAPP2**) طی سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ در ولایت‌های کابل، بلخ، هرات و ننگرهار را مطابق به لایحه وظایف ارائه شده در اسناد اظهار علاقه‌مندی ارائه نمایند، همچنان سافت اسناد اظهار علاقه‌مندی مربوطه را در فلش دیسک (حافظه) بطور رایگان از امریت تدارکات پروژه **SNAPP2** و یا از وبسایت اداره تدارکات ملی (**www.npa.gov.af**) و وبسایت وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ (**www.mail.gov.af**) و وبسایت اکبر (**www.acbar.org**) بدست آورده می‌تواند. شرکت و موسسات بررسی‌کننده می‌توانند اظهار علاقه‌مندی خویش مطابق به لایحه وظایف ارایه شده طبق قانون و طرز العمل تدارکات به زبان انگلیسی طور سربسته از تاریخ نشر اعلان الی ۱۵/۲/۱۴۰۰ ساعت ۱۰:۰۰ بجه قبل از ظهر به امریت تدارکات برنامه حمایت از برنامه‌های ملی دارای اولویت دوم، واقع تعمیر پامیر منزل پنجم وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ تسلیم نمایند، اسناد ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشد. معیارات جهت شارژ است:

- ۱- ارایه تجربه کاری مشابه بررسی مالی که در خلال (۵) سال اخیر تطبیق گردیده باشد.
- ۲- ارایه قرارداد که از لحاظ ماهیت، پیچیدگی، تخصصی و لایحه وظایف با تدارکات متذکره مشابهت داشته باشد.
- ۳- ارائه حجم معاملات سالانه خدمات مورد نظر در خلال یکی از (۵) سال اخیر مبلغ دو میلیون افغانی

حساب جاری زنان

ايزی بانک سرت دارد که حساب جاری زنان را به شما معرفی می کند که محصولی اختصاصی برای جامعه محترم و شریف زنان افغانستان میباشد. محصول منگور حساب جاری به پول مردی الفخر و دالر امریکایی و دارای هزینه تلفظی در کارتهای منگور های خود پرداز صرفی و منگور ثبت کارت ها و هوشمند خدمات رایگان پیو گرفته و بدون هزینه نگهداشت حساب میباشد. این حساب با حد اقل 500 افغانی و 50 دالر امریکایی افتتاح میگردد که لذتترین نرخ برای بانکداری بتواند میباشد.

www.aziziBank.af 1515

پیامدهای خروج ایالات متحده برای جنگ افغانستان

گفته‌اند آن‌ها نگرانند که اعلامیه بایدن آغاز سقوط دولت ضعیف و آشفته‌ی افغانستان و از هم‌پاشیدن نظم قانون اساسی باشد که مداخله غرب به برپایی آن کمک کرده است. با این وجود، پیش‌بینی در مورد آینده دولت افغانستان بدون دانستن بیشتر در مورد برنامه‌های کمک خارجی، به‌ویژه کمک‌های امنیتی ایالات متحده که دولت به آن وابسته است، غیرممکن است. اگر ایالات متحده برای سال‌های آینده متعهد به تأمین بودجه در سطح مشابه شود، که بسیاری از مقامات افغانستان پیشنهاد کرده‌اند، دولت می‌تواند به‌طور نامحدود به کار خود ادامه دهد و از خود دفاع کند. هنوز مشخص نیست که آیا ایالات متحده پشتیبانی نظامی از راه دور یا «بیش از حد» را از مشاوره استراتژیک گرفته تا اشتراک اطلاعات و آموزش (احتمالاً در خارج از افغانستان) به نیروهای افغان ارائه می‌دهد یا خیر. این نوع حمایت‌ها می‌تواند به دولت افغانستان برای حفظ تعادل در میدان جنگ زیاد کمک کند.

همچنین مشخص نیست که خروج - و تحولات پس از آن در میدان جنگ - چگونه فضای سیاسی در افغانستان را شکل می‌دهد. دولت رییس‌جمهور غنی روی زمین متزلزل است و تعدادی از ذینفعان قدرتمند صریحاً از دولت موقت متشکل از واسطه‌های مختلف قدرت حمایت می‌کنند تا جای او را بگیرد. اگرچه دولت بایدن متعهد شده است که به حمایت خود از دولت افغانستان ادامه می‌دهد، اما پیشرفت‌های بالقوه نیروهای طالبان پس از خروج می‌تواند این بازیکنان را ترغیب کند تا غنی را کنار بگذارند.

انگلیس و آلمان قبلاً اعلام کرده بودند که با خروج نیروهای امریکایی، افغانستان را ترک خواهند کرد. آیا ترک آنان به معنای پایان تمام نیروهای خارجی در افغانستان است؟

به‌رغم ناامیدی متحدان از نحوه برخورد ایالات متحده با صلح و مساله خروج، ناتو به‌طور مداوم مواضع «باهمی در داخل و خارج» را حفظ کرده است. در حقیقت، بدون چتر امنیتی ارائه‌شده توسط ارتش ایالات متحده (شامل پشتیبانی هوایی، خطوط لوله تدارکات و سایر زیرساخت‌ها)، ناتو نمی‌تواند یک عملیات نظامی مقیاس کلان را در یک محیط خصمانه حفظ کند. کشورهای فرستنده‌ی نیرو، باید نیروهای خود را بیرون بکشند.

این برای افغان‌ها به چه معناست؟

این کشور طی یک سال گذشته به دلیل آغاز یک کارزار کشتار هدفمند که عمدتاً کسی مسئولیت این کارزار را به عهده نمی‌گیرد و اما اغلب به طالبان نسبت داده می‌شود، قبلاً شاهد آغاز مهاجرت نخبگان سیاسی و فعالان جامعه مدنی، روزنامه نگاران و روشن‌فکران بوده است. این کارزار همراه با امکان برگشت کشور به دوره حاکمیت طالبان، ترس بسیاری از مردم افغانستان را برانگیخته است.

طبق گزارش‌های مطابق با ضمایم مخفی توافق‌نامه ایالات متحده و طالبان، در سال ۲۰۲۰ شورشیان مبارزات سالانه سنتی خود را برای حمله به مراکز تعدادی از ولایات محاصره شده به‌طور قابل توجهی کاهش دادند. اگر پاسخ اولیه طالبان به اعلامیه ایالات متحده ثابت بماند، ممکن است این گروه با نزدیک شدن به ماه سپتامبر حملات خود را از سر بگیرد. یک فصل جنگ شدید ممکن است منجر به پیشرفت طالبان شود که می‌تواند جابه‌جایی گسترده و طرح مجدد بیعت‌های سیاسی در داخل کشور را تحریک کند.

منبع: اندرو واتکینز

می‌رسد که طالبان از موضع خود مبنی بر عدم مشارکت عقب نشینی کنند، هرچند با توجه به این‌که آنکارا و به‌ویژه دوحه (که به‌عنوان دعوت‌کنندگان مشترک از عدم موفقیت در این رویداد خجالت می‌کشند)، احتمالاً گروه را برای اشتراک تحت فشار قرار می‌دهند، تغییر این روند غیر ممکن نیست. می‌توان بدون حضور طالبان، فقط برای دعوت از برخی از دولت‌های خارجی که از روند صلح حمایت می‌کنند، تأکید کرد.

خبر به‌طور گسترده‌تر برای تلاش‌های صلح چه معنایی دارد؟

چیزی خوب نیست، اما روشن نیست که نادیده گرفتن مهلت اول می و پرهیز از تعیین تاریخ خروج، با توجه به عصبانیتی که احتمالاً این اقدام در میان طالبان ایجاد کرده است، مذاکرات صلح را نیز پیش می‌برد یا خیر. انگیزه‌ی اصلی شرکت طالبان در گفت‌وگوهای صلح افغانستان که از سپتامبر ۲۰۲۰ به‌طور متناوب در دوحه ادامه داشت، تعهد ایالات متحده به توافق‌نامه فبروری ۲۰۲۰ برای خروج نیروهای خود - و همه نیروهای خارجی - تا اول ماه می بود. اما این انگیزه برای ایجاد نشانه‌ی واقعی تمایل به سازش از سوی این گروه شورش‌ناکون ناکافی بوده است. مشخص نیست که اکنون چه انگیزه‌های دیگری می‌تواند ارائه شود که تمایل بیشتری را به دنبال داشته باشد. احتمالاً فشارهای شدیدی در جنبش طالبان وجود خواهد داشت که پس از خروج ایالات متحده، با استفاده از مزیت نظامی برای دستیابی به یک پیروزی نظامی کامل تلاش کنند.

در مورد طرف دیگر میز، تعدادی از چهره‌های اوبوزیسون سیاسی ادامه‌ی تلاش‌های صلح را به‌ویژه پس از این‌که ایالات متحده چشم‌انداز یک دولت موقت را مطرح کرد، به نفع خود خواهند دید، زیرا که آن‌ها می‌توانند در آن سهم بیشتری از قدرت را به‌دست آورند. اما پاسخ طالبان به خروج امریکا و رد اشتراک در کنفرانس ترکیه، احتمالاً هرگونه پیشنهادی را در خود جای خواهد داد. این احتمالات نشان می‌دهد که رییس‌جمهور اشرف غنی و مقامات ارشد وی برای همکاری با ابتکارات صلح مانند ماه‌های اخیر، هنگامی که ایالات متحده آخرین تلاش‌ها برای دستیابی به توافق قبل از مهلت خروج را دنبال می‌کرد، تحت فشار نخواهد بود. با افزایش پتانسیل درگیری‌های نظامی در ماه‌های آینده، احتمال ازسرگیری مذاکرات صلح بین دو طرف کاهش خواهد یافت.

طالبان هنوز هم ممکن است به مذاکره با ایالات متحده درباره هموارکردن راه خروج، به‌خصوص برای دستیابی به آزادی بیشتر مبارزان زندانی از سوی کابل یا کاهش تحریم‌های سازمان ملل علاقه‌مند باشد. اما در پی اعلامیه‌ی خروج نیروهای ایالات متحده، دولت افغانستان به احتمال زیاد چنین امتیازاتی نخواهد داشت و موافقت آن الزامی است.

رییس‌جمهور بایدن گفته است که ایالات متحده به حمایت از گفت‌وگوهای صلح ادامه خواهد داد و کشورهای منطقه را تحت فشار قرار خواهد داد تا برای حمایت از افغانستان «بیشتر» تلاش کنند. اما مشخص نیست که تلاش‌های دیپلماتیک واشنگتن به چه شکل خواهد بود یا با خروج نیروهای ایالات متحده در ماه‌های آینده، به‌دنبال چه اهدافی خواهد بود.

آیا خروج ایالات متحده امریکا باعث سقوط حکومت افغانستان خواهد شد؟

برخی از افغان‌ها از امکان چنین اتفاق می‌ترسند. بسیاری از آن‌ها به گروه بحران

یک سرباز امریکایی در حال استراحت در یک مأموریت شبانه در دره پش، افغانستان عکس از کارلوس باریا / رویترز

وجود دارد که سخنان طالبان در برابر ایالات متحده، بیشتر از اقدامات این گروه، جنگ طلبانه باشد.

این خبر برای کنفرانس برنامه‌ریزی‌شده در ترکیه به چه معناست؟

طالبان با شنیدن خبر تأخیر ایالات متحده برای خروج، بلافاصله اشتراک در کنفرانس صلح پیش‌رو در ترکیه که قرار است در ۲۴ اپریل آغاز شود، را رد کردند. امریکا در ماه مارچ این کنفرانس را در نامه‌ای از آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه به رهبران افغانستان به هدف گرد آوردن کشورهای همسایه و منطقه‌ای و همچنین طرف‌های افغانستان به منظور شروع مجدد گفت‌وگوهای عقب افتاده میان افغان‌ها، پیشنهاد داده بود. طرح ایالات متحده شامل یک پیشنهاد خطرناک برای ایجاد یک دولت «انتقالی» یا موقت متشکل از ذینفعان مختلف افغان از جمله طالبان، برای تقسیم قدرت بود.

طالبان تا ۱۳ اپریل در مورد حضور شان علناً اظهار نظر نکرده بودند و چهره‌های طالبان در چندین مورد مفهوم توافق موقتی برای تقسیم قدرت را نادیده گرفتند. منابع طالبان این کنفرانس را به گروه بحران به‌عنوان ترفندی برای استخراج سازش‌های اساسی که در توافق‌نامه فبروری ۲۰۲۰ شامل نشده است، توصیف کرده‌اند، زیرا آنچه در ازای آن به‌دست خواهند آورد، بسیار کم است. اما دیپلمات‌های درگیر در این برنامه‌ریزی می‌گویند این گروه بحث در مورد احتمال حضور را تا زمان انتشار خبر خروج، ادامه داد.

تصور این‌که کنفرانس ترکیه بدون مشارکت طالبان انجام شود، دشوار است و در صورت عدم حضور آنان، این رویداد هیچ موفقیت قابل توجهی نخواهد داشت. بعید به‌نظر

طالبان هنوز هم ممکن است به مذاکره با ایالات متحده درباره هموارکردن راه خروج، به‌خصوص برای دستیابی به آزادی بیشتر مبارزان زندانی از سوی کابل یا کاهش تحریم‌های سازمان ملل علاقه‌مند باشد. اما در پی اعلامیه‌ی خروج نیروهای ایالات متحده، دولت افغانستان به احتمال زیاد چنین امتیازاتی نخواهد داشت و موافقت آن الزامی است.

ملایم‌تر از آن‌چه ارتش امریکا در عرض چند هفته می‌تواند انجام دهد را فراهم می‌کند. اگرچه زمان اعلام این تصمیم به مهلت اول ماه می مرتبط است اما بایدن و مقامات ارشد دولت وی طوری بر منطق خروج نظامیان تأکید کرده‌اند که با توافق‌نامه طالبان ایالات متحده غیرمرتبط است. این موارد شامل رضایت کافی از دلیل اصلی ایالات متحده برای مداخله نظامی ۲۰۰۱ - مقابله با القاعده - و تمایل به تمرکز بر سایر اولویت‌های سیاست خارجی است. اول‌تر و مهم‌تر از همه، این تصمیم منعکس‌کننده‌ی محاسبه مجدد منافع ایالات متحده در افغانستان توسط بایدن و تصمیم بر کافی نبودن توجهات آن‌ها برای ادامه‌ی حضور نظامی در این کشور است.

پاسخ طالبان چه بوده است؟

سخن‌گویان طالبان تاکنون چندین توییت منتشر کرده‌اند. یکی از آن‌ها با رد آشکار حضور در کنفرانس صلح ترکیه که برای ۲۴ اپریل، با تحریک ایالات متحده و با سازمان‌دهی آنکارا، سازمان ملل و قطر برنامه‌ریزی شده است، گفت که این گروه تا زمان عزیمت نیروهای خارجی در هیچ کنفرانسی برای تعیین سرنوشت آینده افغانستان شرکت نخواهند کرد. یکی دیگر از سخنان این گروه که ماه‌ها به‌صورت علنی تکرار کرده است، گفت - که هر گونه تأخیر در تاریخ مشخص شده‌ی توافق‌نامه طالبان و ایالات متحده، این توافق را نقض کرده و خطر پاسخ خشونت آمیز را به همراه دارد.

مقامات امریکایی ممکن است عقیده داشته باشند که اعلام زمان دقیق خروج نیروهای نظامی به قدر کافی یک خبر خوب برای طالبان است تا از یک واکنش سخت علیه پرسنل امریکایی جلوگیری کنند، اما باید منتظر بمانند. طالبان برای رد توافق‌نامه دو طرف در سال ۲۰۲۰، می‌توانند اعلام این تصمیم را اعلامیه‌ای توصیف کنند که ایالات متحده با شرایط خود افغانستان را ترک می‌کند. بی‌اعتمادی این گروه نسبت به ایالات متحده به‌ویژه پس از انتقال ریاست جمهوری افزایش یافته است، زیرا تردید در اظهارات مقامات امریکایی و تعامل دیپلماتیک آنان در مورد توافق‌نامه را درک کرده است. نمایندگان طالبان از جنوری پیش‌بینی کرده بودند که هرگونه تصمیم یک جانبه ایالات متحده در مورد خروج، نشانه دوگانگی و بی‌احترامی است.

در عین حال، اگر طالبان می‌خواهند به‌زودی ببینند که خروج واقعا اتفاق می‌افتد، به نفع شان است که خروج نیروهای ایالات متحده را مختل نکنند. به همین دلیل، این احتمال

گروه بین‌المللی بحران مترجم: فاطمه قرامرز

تصمیم واشنگتن مبنی بر خروج نیروها تا ۱۱ سپتامبر، پایان‌دادن به استقرار ارتش ایالات متحده در افغانستان است اما صلح نیست. اندرو واتکینز، کارشناس گروه بحران پیش‌بینی می‌کند که مذاکرات به احتمال زیاد متوقف می‌شود و با پایان‌یافتن نقش ایالات متحده، افغان‌ها از یک جنگ داخلی شدیدتر می‌ترسند.

چه چیزی جدید در اعلامیه‌ی بایدن است که ایالات متحده همه‌ی نیروهای خود را تا ۱۱ سپتامبر خارج کند؟ چرا این اعلامیه اکنون نشر شده است؟

اظهارات تلویزیونی رییس‌جمهور جو بایدن در ۱۴ اپریل، بیان‌گر اولین تصمیم صریح وی برای پایان‌دادن به درگیری نظامی ایالات متحده در جنگ افغانستان بود. همین‌طور این اظهارات بیان‌گر این است که بایدن برای اولین بار با توافق‌نامه‌ی دولت ترمپ با طالبان مبنی بر جدول زمانی خروج نیروها موافقت می‌کند. بایدن در اظهاراتش تصریح کرد که ایالات متحده اول ماه می به‌عنوان مهلت تعیین‌شده در توافق‌نامه طالبان و ایالات متحده در فبروری سال ۲۰۲۰ را از دست خواهد داد اما در آن تاریخ خروج «آغاز» می‌شود و سپس تا ۱۱ سپتامبر به پایان می‌رسد. گمانه‌زنی‌ها در مورد احتمال تأخیر، ماه‌ها در حال افزایش بود. پرسش‌ها این بود که آیا چنین تأخیری، مورد مذاکره با طالبان و پذیرش آنان قرار می‌گیرد یا خیر و اگر جواب مثبت است، در ازای چه امتیازاتی به طالبان. اکنون به‌نظر می‌رسد که تصمیم ایالات متحده یک‌جانبه بوده است، اگرچه بایدن در اظهارات خود ادعا کرده است که این تصمیم با توافق‌نامه طالبان و ایالات متحده سازگار است.

مقامات دولت بایدن معامله با طالبان را برای این گروه شورشی، بیش‌ازحد مطلوب توصیف کرده‌اند؛ معامله‌ای که آن‌ها را در بند قرار داده است: آیا ایالات متحده باید مهلت خروج ناشی از توافق را رعایت کند درحالی‌که پرسش‌های مربوط به تعهدات طالبان در زمینه‌ی مبارزه با تروریسم و مشارکت آن‌ها در گفت‌وگوهای صلح بی‌پاسخ مانده است؟ بایدن با اعلام قطعی تاریخ خروج طی چند ماه، اما همچنین تأخیر در موعد مقرر توافق‌نامه ایالات متحده و طالبان، گفت که این کار وی به معنای انجام تعهدات دولت قبلی است. به نظر می‌رسد کاخ سفید امیدوار است که اعلام این تصمیم قبل از اول ماه می، خواسته‌ی اصلی طالبان برای خروج نیروهای خارجی از کشور را برآورده سازد، در حالی‌که این تصمیم امکان خروج